

Regeringens skrivelse

2013/14:139

Redovisning av verksamheten i Internationella valutafonden, Världsbanken samt de regionala utvecklings- och investeringsbankerna 2012 och 2013

Skr.
2013/14:139

Regeringen överlämnar denna skrivelse till riksdagen.

Stockholm den 6 mars 2014

Jan Björklund

Peter Norman
(Finansdepartementet)

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

I skrivelsen redogörs för verksamheten i Internationella valutafonden, Världsbanken samt de regionala utvecklings- och investeringsbankerna 2012 och 2013.

Skrivelsen behandlar de internationella finansiella institutionernas övergripande roll i den internationella ekonomin, t.ex. hur deras verksamhet har påverkats i efterdyningarna av den globala ekonomiska och finansiella kris som bröt ut 2008. Vidare behandlas de frågor som har präglat institutionerna under verksamhetsperioden: institutionernas övervakning av den globala ekonomin och enskilda länders ekonomiska politik, institutionernas utlåning och resurssituation, en rad sektorsövergripande och utvecklingspolitiska frågor, som jämställdhet samt miljö- och klimatfrågor, och institutionella frågor, som styrnings- och inflytande frågor. Avslutningsvis redogörs för den förväntade inriktningen på institutionernas verksamhet de närmaste åren.

Innehållsförteckning

1	Inledning.....	3
1.1	Redovisning av verksamheten i de internationella finansiella institutionerna	3
1.2	Övergripande prioriteringar.....	4
2	Den internationella ekonomins påverkan på institutionerna	4
3	Övervakning av den globala ekonomin och enskilda länders ekonomiska politik.....	8
3.1	Institutionernas rapportering	8
3.2	Förändringar i IMF:s övervakningsarbete	9
3.3	IMF:s bedömning av Sveriges ekonomi.....	10
4	Institutionernas utlåning och resurssituation.....	10
4.1	Institutionernas utlåning.....	10
4.2	Institutionernas resurssituation.....	14
4.3	Förändringar i institutionernas låneramverk.....	17
5	Sektorsövergripande frågor.....	18
5.1	Demokrati och mänskliga rättigheter	18
5.2	Institutionernas arbete med jämställdhet	19
5.3	Miljö, klimat och energi	20
5.4	Sviktande och konfliktdrabbade länder	23
5.5	God samhällsstyrning.....	25
6	Institutionella frågor.....	26
6.1	Inflytandefrågor.....	26
6.2	Styrningsfrågor.....	28
6.3	Ersättningssystem och personalfrågor.....	29
6.4	Resultatstyrning och resultatredovisning.....	30
6.5	Transparens och anti-korruptionsarbete	31
7	Viktiga framtidsfrågor i institutionerna	32
Bilaga	Beskrivning av de i skrivelsen behandlade internationella finansiella institutionerna.....	35
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 6 mars 2014.....	55

1 Inledning

1.1 Redovisning av verksamheten i de internationella finansiella institutionerna

Utrikesutskottet har anfört att regeringen vartannat år, i en särskild skrivelse, ska redovisa hur arbetet inom Internationella valutafonden (IMF), Världsbanken samt de regionala utvecklings- och investeringsbankerna har bedrivits samt regeringens prioriteringar för arbetet i dessa institutioner (bet. 2012/13:UU13 s. 15). I januari 2005, mars 2010 respektive maj 2012 redovisade regeringen i särskilda skrivelser verksamheten i de aktuella institutionerna under verksamhetsåren 2003 och 2004, 2008 och 2009 samt 2010 och 2011 (skr. 2004/05:54, skr. 2009/10:153 och skr. 2011/12:154). Utöver dessa skrivelser har regeringen lämnat information till riksdagen i flera andra sammanhang. Exempelvis har riksdagen kontinuerligt informerats inför IMF:s och Världsbankens års- och vårmöten samt erhållit skrivelser om biståndets resultat (se t.ex. skr. 2011/12:164).

I denna skrivelse redogörs för verksamheten i Afrikanska utvecklingsbanken (AfDB), Asiatiska utvecklingsbanken (AsDB), Europarådets utvecklingsbank (CEB), Europeiska investeringsbanken (EIB), Europeiska utvecklingsbanken (EBRD), Interamerikanska utvecklingsbanken (IDB), Internationella valutafonden (IMF), Nordiska investeringsbanken (NIB) och Världsbanken (Internationella utvecklings- och återuppbyggnadsbanken, IBRD, och Internationella utvecklingsfonden, IDA). I skrivelsen redogörs även för verksamheten i Internationella finansieringsbolaget (IFC), som tillsammans med IBRD, IDA, Multilaterala investeringsorganet och Internationella centret för lösning av investeringstvister utgör Världsbanksgruppen.

Skrivelsen omfattar verksamhetsperioden 2012 och 2013, vilket innebär att riksdagen, tillsammans med föregående skrivelser på området, kommer att ha erhållit en redovisning av institutionernas verksamhet fr.o.m. 2008.

Skrivelsen är uppdelad i tematiska områden, som är valda med utgångspunkt i regeringens biståndspolitiska prioriteringar samt de frågor som har präglat institutionernas verksamhet under perioden. På varje område redovisas hur frågorna har hanterats i institutionerna och regeringens prioriteringar. Varje enskilt initiativ som regeringen har tagit för att driva sina prioriteringar redovisas dock inte. Regeringen verkar för att uppnå sina prioriteringar i alla relevanta sammanhang. Det viktigaste forumet är institutionernas egna styrelser i vilka Sverige i de flesta fallen ingår i s.k. valkretsar med andra länder och representeras av en gemensam valkretsrepresentant. Länderna i valkretsen kommer på förhand överens om vilka frågor som de ska prioritera och samordna i det dagliga arbetet i institutionernas styrelser. Regeringen driver också sina prioriterade frågor bilateralt och inom EU.

Som en *bilaga* finns en kortfattad beskrivning av de institutioner som behandlas i skrivelsen. Beskrivningen omfattar institutionernas verksamhet, deras styrningsstruktur och ramverk för utlåning samt Sveriges roll i respektive institution.

1.2 Övergripande prioriteringar

Eftersom institutionernas mandat och verksamhet delvis skiljer sig åt varierar regeringens prioriteringar mellan institutionerna. Regeringens prioriteringar avseende ekonomisk politik redovisas framför allt i budgetpropositioner och ekonomiska vårpropositioner. Regeringens prioriteringar i flera av institutionernas löpande arbete baseras bl.a. på riksdagens beslut med anledning av förslagen i propositionen Gemensamt ansvar: Sveriges politik för global utveckling (prop. 2002/03:122, bet. 2003/04:UU3, rskr. 2003/04:112). Därutöver finns regeringens prioriteringar redovisade i skrivelsen Sveriges politik för global utveckling (skr. 2007/08:89), regeringens strategi för multilateralt utvecklingssamarbete (dnr UD2007/7290) och i riktlinjer för utvecklingssamarbetet, t.ex. Policy för ekonomisk tillväxt inom svenskt utvecklingssamarbete 2010–2014 (dnr UF2010/6949). Slutligen verkar regeringen för att institutionerna, inom ramen för sina respektive mandat, ska fortsätta att stödja återhämtningen efter den ekonomiska och finansiella kris som bröt ut 2008, samt i övrigt bidra till en miljömässigt, socialt och ekonomiskt hållbar utveckling inom sina verksamhetsområden.

Regeringen har för innevarande mandatperiod tre tematiska prioriteringar för utvecklingssamarbetet: demokrati och mänskliga rättigheter, jämställdhet och kvinnors roll i utvecklingen samt klimat och miljö. I enlighet med regeringens strategi för multilateralt utvecklingssamarbete har organisationsspecifika strategier tagits fram för de för Sverige viktigaste multilaterala utvecklingsbankerna. Strategierna har tagit sin utgångspunkt i regeringens bedömning av organisationernas relevans och effektivitet samt fastställda mål och samarbetsformer under strategiperioden. Regeringen antog i mars 2011 en strategi för Världsbanken och IFC för 2011–2014 (dnr UF2011/5294) och i december 2011 en strategi för AfDB för 2012 och 2013 (dnr UF2011/74360). Den senare strategin förlängdes genom regeringsbeslut i december 2013 (dnr UF2013/70390). Dessa strategier ska i enlighet med regeringsbeslut i juli 2013 (dnr UF2013/41712) ersättas av resultatstrategier under 2014.

2 Den internationella ekonomins påverkan på institutionerna

Den period som behandlas i denna skrivelse har starkt präglats av den ekonomiska och finansiella kris som bröt ut 2008. Den globala ekonomiska tillväxten sjönk kraftigt under krisen, och uppgick 2008 och 2009 till i genomsnitt 1,2 procent. Sedan dess har tillväxten ökat och uppgick 2012 till 3,1 procent. Tillväxten bedöms av IMF ha uppgått till 3 procent under 2013. Trots tillväxtökningen kvarstår det risker i världsekonomin och återhämtningen hämmades något under perioden, delvis till följd av en inbromsning i tillväxt- och utvecklingsländernas ekonomi.

Tillväxten i dessa länder var 6,2 procent 2011, 4,9 procent 2012 och 4,7 procent 2013¹. Skr. 2013/14:139

För att lindra krisens effekter har de internationella finansiella institutionerna ökat sin utlåning kraftigt. Denna utveckling är särskilt tydlig för IMF, som före den ekonomiska och finansiella krisen hade en relativt begränsad utlåning. Under krisen expanderade utlåningen betydligt, inte minst till länder inom EU, som är en region vars länder inte brukar låna av IMF. Även Världsbanken och de regionala utvecklings- och investeringsbankerna ökade sin utlåning kraftigt med anledning av krisen. Nu har utlåningen avtagit, men är för de flesta institutioner fortfarande på en högre nivå än före krisen.

Den ekonomiska och finansiella krisen påverkade höginkomstländerna i större utsträckning än tillväxt- och utvecklingsländerna, med negativ tillväxt som följd. Flera länder tvingades även hantera problem i sina banker, vilket i flera fall ledde till stora offentliga kostnader. Denna utveckling bidrog till en hög offentlig skuldsättning i flera höginkomstländer, samtidigt som tillväxten efter 2008 har fortsatt att vara låg eller negativ. I flera länder hade obalanser byggts upp under en lång tid i form av budget- och bytesbalansunderskott samt en svag produktivitetsutveckling. Detta resulterade i att flera höginkomstländer, i första hand EU-länder, tvingades att söka tillfällig extern finansiering från IMF, europeiska stödfonder och från andra länder. Lånen var kopplade till EU- och IMF-program med krav på finanspolitisk anpassning och strukturreformer. Av de europeiska länder som sökte extern finansiering från IMF har Irland avslutat sitt program under 2013. En stor del av IMF:s utlåning tas fortfarande i anspråk av EU-länderna som har IMF-program. Flera andra höginkomstländer har i krisens kölvatten ställt om från en expansiv till en åtstramande finanspolitik för att reducera sina budgetunderskott och den offentliga skuldsättningen. Denna politik har fortsatt under 2012 och 2013. Samtidigt har tillväxten i flera höginkomstländer, i synnerhet inom euroområdet, gått från att ha varit positiv 2011 till att vara negativ under både 2012 och 2013.

I de rikare medelinkomstländerna var den ekonomiska tillväxten några år efter att krisen inletts i många fall betydligt högre än i höginkomstländerna, samtidigt som dessa länder påverkades av en vikande exportefterfrågan från höginkomstländerna.

Även låginkomstländerna och de fattigare medelinkomstländerna påverkades främst av den ekonomiska och finansiella krisen genom minskad export, lägre inflöden av kapital och sämre finansieringsmöjligheter. Jämfört med höginkomstländerna klarade de sig dock relativt väl och deras tillväxt har de senaste åren varit förhållandevis stark. Efter finanspolitiska stimulanser, inklusive stöd till sociala

¹ Skrivelsen använder, om inte annat anges, Världsbankens klassificering av medlemsländer för att dela in länder efter deras inkomstnivå. Enligt denna definition hade låginkomstländer 2012 en bruttonationalinkomst per capita under 1 035 US-dollar, medelinkomstländer en motsvarande inkomst om 1 036–12 615 US-dollar och höginkomstländer en inkomst om 12 616 US-dollar eller mer. I detta avsnitt används dock IMF:s klassificering av avancerade ekonomier samt tillväxt- och utvecklingsekonomier där gruppen avancerade ekonomier inkluderar de av Världsbankens höginkomstländer som även är OECD-medlemmar (med undantag för Polen och Ungern) samt Cypern, Malta, Hongkong, Singapore och Taiwan, se den statistiska bilagan till IMF:s World Economic Outlook.

program, under krisen finns det dock i dag i flera låginkomstländer och fattigare medelinkomstländer ett behov av att stärka de offentliga finanserna.

För flertalet länder i Afrika har utvecklingen de senaste åren utmärkts av stor optimism. Fler än hälften av världens snabbast växande ekonomier under denna period finns i Afrika. Detta beror delvis på de höga marknadspriserna för naturresurser under perioden. Länder som Niger, Burkina Faso, Tchad och Rwanda har haft en genomsnittlig årlig tillväxt på över 5 procent sedan 2007 (Världsbanken, World Economic Indicators 2013).

De internationella finansiella institutionerna har under verksamhetsperioden bidragit till att främja tillväxt och bekämpa fattigdom. De har spelat en viktig roll för återhämtningsfasen efter den globala ekonomiska och finansiella krisen. Institutionerna har garanterat viss stabilitet på de finansiella marknaderna i en tid som präglats av osäkerhet och brist på likviditet.

Krisen har fungerat som en katalysator för viktiga reformer i institutionerna. Flera institutioner har på grund av den ökade efterfrågan på lån vänt sig till sina medlemsländer för att få resursförstärkningar. De kapitalhöjningar som genomförts i institutionerna har i flera fall inneburit att medlemsländerna ställt krav på institutionella förändringar, omprioriteringar av verksamhetens inriktning och ökad kostnadseffektivitet. Dessutom har vissa institutioner anpassat sin utlåning och sina låneverktyg efter den förändrade efterfrågan från låntagarna i medlemsländerna. Detta arbete fortsätter alltjämt och institutionerna har börjat se över sina roller bortom krisen.

Världsbankens verksamhet, som också till stor del formats av den svaga globala tillväxten, har inriktats på omfattande stöd till låg- och medelinkomstländer. Syftet med dessa stöd är att motverka att framstegen med att minska den globala fattigdomen omintetgörs som en följd av den utdragna och svaga ekonomiska återhämtningen i många höginkomstländer.

Världsbankens nya president, Jim Yong Kim, inledde efter sitt tillträde 2012 ett arbete med att reformera banken. Vid bankens vårmöte i april 2013 fattade dess styrelse beslut om två nya övergripande målsättningar för bankens arbete: att utrota den extrema fattigdomen i världen till år 2030 och att främja delat välstånd genom att verka för inkomstillväxt för de 40 procent med lägst inkomst i varje land. Baserat på dessa målsättningar utarbetades en ny övergripande verksamhetsstrategi för hela Världsbanksgruppen, som godkändes vid gruppens årsmöte i oktober 2013.

Strategin tar sin utgångspunkt i de betydande omvärldsförändringar som ägt rum på de ekonomiska, politiska och sociala områdena. Till dessa förändringar hör en ändrad fördelning av världens fattigdom, med utvecklingsländer, inte minst medelinkomstländer, som ekonomiskt blir allt starkare, men där vissa områden med djup fattigdom alltjämt kvarstår. Många låginkomstländer växer snabbt, och förväntas snart sälla sig

till gruppen medelinkomstländer. Samtidigt halkar sviktande stater² efter i utvecklingen. Hälften av låginkomstländerna definieras som sviktande stater och 2015 beräknas hälften av världens extremt fattiga leva i dessa länder.

Världsbankens nya strategi fokuserar snarare på hur banken ska arbeta än på vad den ska göra. En grundläggande ambition är att få Världsbanksgruppens olika delar att samarbeta bättre och mer effektivt. Banken ska decentraliseras ytterligare och synergieffekter ska skapas genom att bankens olika inriktningar och kompetens kombineras i större utsträckning än tidigare. Banken ska bättre tillvarata och utnyttja styrkan i dess stora kunskapsbas. Dessutom ska större fokus läggas på resultat och ökad transparens för att möjliggöra ökat ansvarsutkrävande och för att öka institutionens utvecklingseffektivitet. Ett särskilt fokus kommer inledningsvis att läggas på fyra områden: sviktande stater och våld, internetuppkoppling, klimatförändringar samt jämställdhet.

Även AfDB antog 2013 en ny övergripande strategi för både bankens och Afrikanska utvecklingsfondens (AfDF) verksamhet 2013–2022. I strategin prioriteras infrastruktur, regional integration, god samhällsstyrning, privatsektorutveckling samt yrkesutbildning och högre utbildning. I samband med att AsDB fick en ny president, Takehito Nakao, i april 2013 inleddes också en översyn av bankens övergripande strategidokument, med målet att ha ett reviderat styrdokument klart till bankens årsmöte 2014.

Andra större förändringar under verksamhetsperioden är att EBRD under 2011, mot bakgrund av de politiska förändringarna i Nordafrika och Mellanöstern, utvidgade sitt verksamhetsområde till att även omfatta länder i södra och östra Medelhavsområdet (se prop. 2011/12:64, bet. 2011/12:FiU39, rskr. 2011/12:250). Det innebar att EBRD fr.o.m. hösten 2012 började finansiera investeringar i Egypten, Jordanien, Marocko och Tunisien. Hösten 2013 uppgraderades Jordanien, Marocko och Tunisien till fullvärdiga verksamhetsländer.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att de internationella finansiella institutionerna har centrala roller i det internationella ekonomiska och finansiella systemet samt i utvecklingssamarbetet, både som finansiärer och förmedlare av kunskaper, erfarenheter och tekniskt stöd. De ska genom sin verksamhet bidra till att förstärka förutsättningarna för ekonomisk tillväxt och utveckling i sina medlemsländer.

Sverige bidrog till de resursförstärkningar som genomfördes i institutionerna 2012 och 2013 (se vidare avsnitt 4.2). Regeringen har strävat efter att prioriterade frågor, som miljö och klimat samt jämställdhet och rättighetsperspektivet, ska få ökat genomslag i institutionernas verksamhet samt verkat för bl.a. ökade satsningar på utveckling av den privata sektorn samt stöd till sviktande och konflikttrubbade länder. Regeringen bevakar att institutionernas verksamhet utvecklas i enlighet

² Med sviktande stater avses normalt stater som är i en konfliktsituation, eller precis på väg ut ur en sådan situation, liksom stater som är särskilt utsatta för naturkatastrofer.

Skr. 2013/14:139 med deras respektive uppdrag och komparativa fördelar så att ett effektivt resursutnyttjande främjas.

Regeringen anser att Världsbanken har spelat en viktig roll i arbetet med att främja tillväxten i utvecklingsländerna. Därmed har banken bidragit till att den globala ekonomiska krisens återverkningar på de fattiga har begränsats. Det är också viktigt att sysselsättningens väsentliga roll har lyfts fram av banken. Regeringen välkomnar vidare Världsbanksgruppens nya strategi och dess mål, som bidrar till att sätta ett tydligt fokus på fattigdomsbekämpning. Regeringen avser att nära följa genomförandet för att säkerställa att strategin medför en ökad effektivitet.

3 Övervakning av den globala ekonomin och enskilda länders ekonomiska politik

3.1 Institutionernas rapportering

De internationella finansiella institutionerna publicerar regelbundet rapporter om sina respektive verksamhetsområden samt omfattande analyser av den globala ekonomin, utvecklingspolitiken och enskilda länders ekonomiska politik. De regionala utvecklingsbankerna fokuserar på sina respektive regioner, medan Världsbanken och IMF har en global räckvidd. De senare gör bedömningar av den världsekonomiska utvecklingen, vilka risker som finns och vilken politik som bör föras för att undvika riskerna samt nå mål om tillväxt och sysselsättning. Medan IMF:s rapporter fokuserar på den globala makroekonomiska och finansiella utvecklingen behandlar Världsbankens rapporter ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar utveckling, ofta utifrån låginkomstländer och fattiga medelinkomstländerns perspektiv. De mest uppmärksammade IMF-rapporterna på global nivå är World Economic Outlook, Global Financial Stability Report och Fiscal Monitor. IMF tar också fram individuella rapporter om enskilda länders ekonomi (artikel IV-rapporter). De mest uppmärksammade rapporterna från Världsbanken är Global Monitoring Report, som behandlar i vilken utsträckning de s.k. millennieutvecklingsmålen³ har uppnåtts, och World Development Report (WDR), som behandlar centrala utvecklingsfrågor, såsom konflikter, jämställdhet och jobbskapande. Vidare publicerar banken årligen rapporten The Cost of Doing Business som beskriver investeringsklimatet i olika länder.

³ Millenniemålen är åtta mätbara mål som syftar till att förbättra livet för fattiga människor och att skapa förutsättningar för en hållbar global utveckling i världen. Enligt målen ska den extrema fattigdomen i världen utrotas, barnadödligheten ska minska och spridningen av sjukdomar, som HIV/AIDS och malaria, stoppas.

Regeringen anser att IMF och Världsbanken som globala institutioner har viktiga funktioner genom att de analyserar och gör prognoser för den internationella ekonomin, föreslår åtgärder, förmedlar forskning och kunskap samt utgör fora för diskussioner om ekonomisk och social utveckling, samt fattigdomsminskning.

Institutionernas verksamhet ska vara inriktad på att hjälpa medlemsländerna att skapa tillväxtförutsättningar och finansiell stabilitet.

Regeringen anser att det är av största vikt att IMF:s och Världsbankens funktioner kontinuerligt anpassas efter den globala utvecklingen. Regeringen har fortsatt att stödja Världsbankens arbete med att stärka kvinnors ekonomiska makt. Vidare verkar regeringen för att säkerställa att framtida WDR-rapporter från Världsbanken är inriktade på relevanta och för regeringen viktiga utvecklingspolitiska frågor och att de ger vägledning åt bankens arbete.

3.2 Förändringar i IMF:s övervakningsarbete

Den ökade internationella ekonomiska och finansiella integrationen har ökat riskerna för spridning av finansiella och ekonomiska chocker mellan länder. IMF har därför under senare år arbetat för att förbättra den multilaterala övervakningen, bl.a. genom bättre analyser av spridningseffekter. IMF publicerar numera flera rapporter som fokuserar på gränsöverskridande effekter av länders politik. Arbetet fortskrider även för att bättre koppla den bilaterala övervakningen till den multilaterala övervakningen.

IMF har vidare arbetat för att förstärka sin regionala övervakning och utvärderade därför under 2013, i ett pilotprojekt, de fyra största nordiska länderna som en region, med fokus på gemensamma finansiella risker och utmaningar. Denna utvärdering resulterade i en rapport kallad Nordic Regional Report.

Även analysen av internationella kapitalflöden har utvecklats. Kapitalflödena har ökat kraftigt det senaste decenniet, vilket ökar risken för tillgångsprisbubblor samt för hastiga och omfattande kapitalutflöden från enskilda länder. För att möta denna utveckling har IMF under 2012 tagit fram ett ramverk för att kunna analysera och ge tydligare rekommendationer om hur internationella kapitalflöden bör hanteras. Ramverket ska förbättra fondens möjligheter att bistå med rådgivning om sådana flöden, vilket är av stor vikt, inte minst för låg- och medelinkomstländer. Under 2013 godkände IMF:s styrelse det nya ramverket. IMF har numera i uppdrag att, genom sin bilaterala övervakning, hjälpa länder att analysera makrofinansiella risker och ge råd om lämpliga åtgärder för att motverka dessa risker. Fonden kan också ge råd om den institutionella uppbyggnaden av makrotillsynen i medlemsländerna. Dessutom arbetar IMF för att förbättra tillgången till sådan data som krävs för att kunna analysera makrofinansiella samband mellan länder.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att IMF:s övervakning fyller en särskilt viktig roll för att främja tillväxt och finansiell stabilitet i medlemsländerna.

Regeringen välkomnar därför de steg som har tagits för att förstärka IMF:s övervakning av den finansiella sektorn och ett ökat fokus på gränsöverskridande effekter. Att Norden valdes ut att delta i det ovan nämnda pilotprojektet för att testa nya former för regional övervakning var delvis en följd av att den regionala aspekten sedan länge efterfrågats från svensk sida.

Regeringen ser positivt på IMF:s ramverk för analyser av internationella kapitalflöden och har verkat för att en anpassning till fria kapitalflöden sker i en takt som är utformad efter enskilda länders förutsättningar.

3.3 IMF:s bedömning av Sveriges ekonomi

IMF genomför varje år en översyn av den svenska ekonomin (en artikel IV-konsultation). Den senaste översynen behandlades i IMF:s styrelse i augusti 2013, tillsammans med den nordiska regionala rapport, som nämnts i avsnitt 3.2. I översynen konstaterades att den främsta prioriteringen för Sverige framöver bör vara att fortsätta att förbättra den finansiella stabiliteten. För detta krävs enligt IMF fortsatt arbete med att förstärka de svenska bankernas finansiering och, på medellång sikt, åtgärder för att komma till rätta med hushållens höga skuldsättning.

Regeringens överväganden

Regeringen har i huvudsak ställt sig bakom IMF:s syn på Sveriges ekonomi, särskilt behovet av att värna den finansiella stabiliteten och minska riskerna förknippade med hushållens skuldsättning. Viktiga steg i detta arbete har redan tagits, bl.a. genom inrättandet av ett finansiellt stabilitetsråd och flera olika åtgärder för att stärka bankernas motståndskraft mot framtida kriser. Vidare har regeringen successivt stärkt Finansinspektionens resurser och gett myndigheten ett tydligare uppdrag att vidta åtgärder för att motverka finansiella obalanser genom att stabilisera kreditmarknaden.

4 Institutionernas utlåning och resurssituation

4.1 Institutionernas utlåning

Institutionernas utlåning har olika karaktär och inriktning. IMF och flera av bankerna ger generella lån av budgetstödskaraktär till medlemsländer och samtliga banker ger lån eller andra former av finansiering till

enskilda projekt, även till den privata sektorn. Utlåningen ökade markant till följd av den ekonomiska och finansiella krisen. Att IMF:s utlåning ökar kraftigt i kristider är naturligt dels eftersom institutionens har i uppdrag att värna global finansiell stabilitet, dels eftersom fonden kan ge lån till medlemsländer med betalningsbalansproblem. Lån från IMF betalas vanligtvis tillbaka inom fem år, men även längre löptider på upp till tio år förekommer. Detta innebär att flera länder som fick stöd från IMF i början av den globala finanskrisen nu har börjat återbetala sina lån. Från andra hälften av 2012 har de återbetalade medlen överstigit IMF:s utbetalningar. Detta återflöde ger IMF möjlighet att låna till länder med tillfälliga betalningsbalansproblem och är därför en viktig del av fondens finansiering.

Tabell 1, Institutionernas utlåning i miljarder kronor

Institution	Total utlåning och gåvomedel godkänt under 2013	Varav bistånds- subventionerad utlåning ¹ och gåvomedel	Total utestående utlåning, december 2013	Varav bistånds- subventionerad utlåning
AfDB	39,0	20,9	198,6	82,4
AsDB	93,4	26,1	531,3	186,4
CEB	20,3	1,5	415,0	10,7
EBRD	76,0	2,0 ²	236,0	0,0
EIB	465,0	Uppgift saknas	3 841,0	Uppgift saknas
IDB	91,5	1,6	487,0	28,0
IFC ³	119,3	0,0	322,2	0,0
IMF	333,0	0,6	908,1	64,1
NIB	16,2	0,0	131,0	0,0
Världsbanken ³	205,1	105,9	1 747,9	813,4
Totalt	1 458,8	158,6	8 818,1	1 185,0

1) Med biståndssubventionerad utlåning avses det utlånade beloppet och inte enbart gåvomedelskomponenten.

2) EBRD har ingen biståndssubventionerad utlåning, men kanaliserar visst bistånd från ägarländerna till en del av projekt i form av tekniskt stöd och investeringsbidrag.

3) Kolumn 1 och 2 avser perioden 1 juli 2012–30 juni 2013 och kolumn 3 och 4 utestående utlåning den 30 juni 2013.

För några av institutionerna, t.ex. EBRD, IBRD och NIB, har utlåningen börjat återgå till lägre nivåer, men ligger ändå fortfarande högre än före den ekonomiska och finansiella krisen. Behoven för de närmaste åren är svårbedömda mot bakgrund av de fortsatt osäkra utsikterna för världsekonomin.

Verksamheten i de multilaterala utvecklingsbankerna är uppdelad i utlåning på marknadsmässiga villkor och biståndssubventionerad utlåning, i form av antingen gåvor eller lån på förmånliga villkor.

Under 2012 och 2013 minskade AfDB:s statligt garanterade utlåning på marknadsmässiga villkor avsevärt. Detta var delvis en naturlig konsekvens av att lånebehoven hade minskat efter finanskrisen. Det fanns dock ytterligare skäl till minskningen. Bankens traditionellt sett största kunder, de nordafrikanska staterna, präglades av fortsatt politisk oro och ekonomiska problem efter den arabiska våren. Samtidigt som lånebehoven ökade, sjönk kreditvärdigheten för framför allt Egypten och Tunisien. Detta innebar att dessa länder slog i eller närmade sig taket för hur mycket de kunde låna från AfDB. Även Marocko nådde denna gräns under 2013. Samtidigt hade banken svårt att öka utlåningen till andra

medelinkomstländer på kontinenten, främst på grund av att länderna hade möjlighet att låna från andra finansieringskällor. En alltför hög koncentration av låneportföljen till ett litet antal länder med växande risk kan undergräva bankens kreditvärdighet. Den marknadsmässiga utlåningsverksamheten är också viktig för att skapa återflöden till banken och till dess subventionerade utlåning till låginkomstländer genom gåvor eller lån på förmånliga villkor från AfDF. En för hög koncentration i låneportföljen kan i kombination med ett fortsatt lågt internationellt ränteläge på sikt riskera att nettotransfereringarna från AfDB till AfDF minskar eller uteblir. Detta kan komma att öka behoven av bilaterala bidrag till AfDF från givarländerna. För att föregripa en sådan utveckling meddelade AfDB under 2013 att banken kommer att föreslå ändringar i sin utlåningspolitik i syfte att möjliggöra för fler länder att få tillgång till den icke-subventionerade utlåningen.

Även i AsDB har utlåningen till medelinkomstländer ställts inför nya utmaningar. Det låga ränteläget har tillsammans med ogynnsamma växelkursförändringar och förtidsåterbetalda lån inneburit att den prognostiserade hållbara utlåningsvolymen för banken sjunkit. Detta riskerar att innebära att AsDB inte på ett tillfredställande sätt kan tillgodose medlemsländernas efterfrågan på lån. Utan särskilda insatser beräknas den hållbara utlåningsvolymen minska från ca 65 miljarder kronor vid utgången av 2013 till ca 52 miljarder kronor 2016. Med anledning av detta beslutade AsDB:s styrelse i slutet av 2013 att höja utlåningspriserna något för utlåningen som sker på marknadsmässiga villkor. Vidare har en process initierats som, genom en sammanslagning av AsDB:s och Asiatiska utvecklingsfondens (AsDF) finansiella tillgångar, kan leda till en högre utlåningsnivå, samtidigt som givarbidragen till AsDF förblir desamma eller t.o.m. minskar.

Samtidigt som den statligt garanterade utlåningen till den offentliga sektorn genom AsDB och AfDB står inför flera utmaningar har utlåningen till den privata sektorn ökat markant. En liknande utveckling har skett inom Världsbanksgruppen, där utlåningen till den privata sektorn sedan 2013 överstiger utlåningen till den offentliga sektorn. Denna ökning har varit strategisk och målmedveten och skett såväl genom direkt utlåning till privata aktörer som genom statligt garanterad utlåning för exempelvis kapacitets- och institutionsuppbyggnad till stöd för utveckling av den privata sektorn. Även i IDB har en likartad utveckling skett och banken initierade under 2013 en omfattande reform av sitt arbete för att stärka utvecklingen i den privata sektorn i syfte att bidra till en ökad utvecklingseffektivitet.

Institutionernas utlåning till EU-länder

År 2012 och 2013 var utmanande för hela EU, i synnerhet för euroländerna. Den ekonomiska och finansiella krisen skapade ett behov av stimulansåtgärder och av att rädda inhemska banker, vilket i sin tur bidrog till en situation med hög offentlig skuldsättning i många EU-länder. I Grekland, Irland, Portugal, Rumänien och Cypern blev skulderna så stora att länderna sökte finansiering från EU och IMF.

IMF:s utlåning till EU-länderna uppgick i slutet av 2013 till 695 miljarder kronor⁴, vilket utgjorde 77 procent av den totala utlåningen. Skr. 2013/14:139

I december 2013 utförde IMF:s styrelse den sista utvärderingen av det reformprogram som uppställts för utlåningen till Irland. Programmet ansågs allmänt som en framgång och Irland förväntas nu kunna låna på marknaden.

Tabell 2, Institutionernas utlåning till EU-länder, december 2013

Institution	Total utestående utlåning till EU i miljarder kronor	Utestående utlåning till EU som procent av total utestående utlåning
CEB	98,4	87,5 %
EBRD ¹	68,0	28,0 %
EIB	3 533,0	92,0 %
IFC ¹	6,4	2,0 %
IMF	695,0	77,0 %
NIB	85,5	65,0 %
Världsbanken ¹	83,9	4,8 %
<i>Totalt</i>	<i>4 525,1</i>	<i>66,0 %</i>

1) Avser den 30 juni 2013.

De helt eller huvudsakligen europeiska institutionerna CEB, EBRD, EIB och NIB har haft en stor och något ökad utlåning till EU-länderna under 2012 och 2013.

EIB har under 2012 och 2013 spelat en mer framträdande roll i samband med EU:s åtgärder för att möta den ekonomiska krisen. Banken deltar i flera EU-initiativ, t.ex. det initiativ för att stödja små och medelstora företag som presenterades av Europeiska kommissionen och EIB under 2013 och som syftar till att öka tillgången till finansiering för små och medelstora företag i EU. EIB:s guvernörsstyrelse beslutade vidare om ett kapitaltillskott om 89 miljarder kronor i slutet av 2012, vilket genomfördes under 2013. Detta har möjliggjort en ökad utlåning från institutionen (se vidare avsnitt 4.2).

NIB:s utlåning sker främst till de nordiska och baltiska länderna (80 procent i december 2013). Utlåningen från CEB, som enbart har verksamhet i Europa, har under verksamhetsperioden ökat, trots minskad efterfrågan på lån i länderna i Central- och Östeuropa.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att institutionernas utlåning bör återspegla deras uppdrag och komparativa fördelar, samtidigt som den bör anpassas efter behoven i världsekonomin. Vidare bör institutionerna prioritera utlåning som har ett högt mervärde. Ett högt mervärde uppnås exempelvis då marknadsmisslyckanden åtgärdas eller då institutionernas medverkan i ett projekt ökar dess utvecklingseffekter eller positiva inverkan på miljön eller klimatet.

⁴ I skrivelsen anges i princip samtliga belopp i svenska kronor. Växelkursen som används är från den 30 december 2013.

4.2 Institutionernas resurssituation

Under 2012 och 2013 genomfördes flera resursförstärkningar, kapitaltillskott och fondpåfyllnader i institutionerna (se tabell 3).

Tabell 3, Resursförstärkning av institutioner 2012 och 2013

Institution	Total resursförstärkning		Svensk andel av resursförstärkning		Varav garantikapital (Mdr kr)
	Mdr kr	Procent	Mdr kr	Procent	
AfDF ¹	52,5	-21,0 % ²	2,0	4,75 %	0,0
AsDF ¹	77,4	10,0 %	0,5	1,37 %	0,0
EIB	89,4	4,3 %	2,7	2,97 %	0,0
IBRD	191,4	15,2 %	1,6	0,82 %	1,5
IDA ¹	338,0	2,0 %	7,2	3,52 %	0,0
IFC	0,2	1,4 %	0,0	0,00 %	0,0
IMF ³	3 080,3	50,5 %	67,0	2,18 %	0,0
<i>Totalt</i>	<i>3 829,2</i>		<i>81,0</i>		<i>1,5</i>

1) Resursförstärkningen i AfDF och AsDF är en periodvis återkommande påfyllnad av medel för att ge gåvor och lån på mycket förmånliga villkor till de fattigaste länderna. Siffrorna avser AfDF 13, AsDF 11 och IDA 17. Siffrorna för IDA 17 är inte slutliga, utan avser endast utfästelser som aviserats i december 2013. Procentsatsen som de totala resursförstärkningarna refererar till är i jämförelse med den senaste påfyllnaden. Den svenska andelen av påfyllnaderna har angetts som andel av givarnas åtaganden.

2) Nedgången i AfDF:s påfyllnad har huvudsakligen tekniska orsaker och förklaras utav fondens möjligheter att göra åtaganden i förtid. Dessa var ovanligt stora vid förra påfyllnaden och är denna gång på mer normala nivåer. Givarbidragen var ungefär lika stora vid båda påfyllnaderna.

3) IMF:s grundkapital (kvoterna) en del av medlemsländernas valutareserver som IMF kan använda vid behov. För att kunna jämföra institutionerna kategoriseras IMF:s kvoter, det multilaterala låneavtalet NAB (se nedan), och bilaterala lån som inbetalt kapital i tabellen. De 3 080 miljarder kronor som redovisas i tabellen är temporära bilaterala lån från medlemsländernas till IMF.

Det kapitaltillskott som EIB fick under 2013 ökade institutionens utlåning och ledde till att banken fick en ökad betydelse för den europeiska ekonomin.

IMF har tillgång till utlåningskapital från flera källor. Först och främst används de s.k. kvotmedlen som alla medlemsländer bidrar med. Om IMF befarar att dessa medel inte räcker för att finansiera utlåningen har fonden möjlighet att aktivera det multilaterala låneavtalet New Arrangements to Borrow (NAB). NAB aktiveras halvårsvis efter godkännande av medlemsländerna och har varit aktiverat under hela 2012 och 2013. När den fördubbling av kvotmedlen som beslutades 2010 träder ikraft – vilket sker så snart tillräckligt många länder ratificerat den – räknar IMF med att kunna förlita sig på kvotmedel snarare än NAB, under förutsättning att efterfrågan på lån inte ökar kraftigt.

I december 2012 beslutade riksdagen att Riksbanken fick ingå ett låneavtal med IMF om motsvarande cirka 67 miljarder kronor (se bet. 2012/13:FiU17, rskr. 2012/13:52). Detta var en del av ett brett initiativ där 39 länder enats om att temporärt stärka IMF:s utlåningskapacitet för att kunna möta ett potentiellt högre lånebehov till följd av finanskrisen. Det svenska avtalet undertecknades i februari 2013 och gäller i två år. Under förutsättning att IMF:s styrelse ger sitt godkännande har IMF, efter samråd med Riksbanken, sedan möjlighet att förlänga avtalet ett år och därefter ytterligare ett år efter Riksbankens godkännande. Om IMF inte gör någon framställan att låna under dessa fyra år löper avtalet ut.

År 2009 kom IMF:s styrelse överens om att en del av vinsten från IMF:s försäljning av delar av dess guldreserv ska användas för att finansiera fondens verksamhet i låginkomstländer (PRGT-utlåning) fram t.o.m. 2015, förutsatt att tillräckligt med resurser finns kvar för att finansiera dess administrativa kostnader. Guldförsäljningen genererade emellertid större inkomster än förväntat på grund av ett högt guldpris. År 2012 godkände därför IMF:s styrelse att överskottet från guldförsäljningen fick användas till att finansiera PRGT-utlåningen även efter 2015. Beslutet förutsatte att medlemsländer med en sammanlagd andel om minst 90 procent av extraintäkterna godtog att deras vinstandel kunde användas i detta syfte, vilket skedde i oktober 2013. Vidare beslutade IMF:s styrelse 2012 om en modell för hur räntesubventionerna till PRGT-utlåningen ska finansieras. Denna finansieringsmodell bygger på att avkastningen från ett reservkonto kopplat till PRGT-utlåningen på medellång sikt ska finansiera räntesubventionerna.

Världsbanken ser för närvarande över sin finansiella modell för att denna ska stödja bankens nyligen antagna strategi (se avsnitt 2). Översynen inkluderar Världsbankens utlåning och villkoren för denna, samt Världsbankgruppens finansiella ramverk. Översynen kan leda till genomgripande förändringar, t.ex. ökade utlåningsmarginaler, höjda utlåningsgränser samt olika kostnadsbesparingar och andra effektiviseringsåtgärder. Den nya modellen förväntas kunna antas i april 2014.

Under 2012 och 2013 har flera påfyllnader av gåvomedel till de multilaterala utvecklingsfonderna beslutats. Under 2012 slutförhandlades en påfyllnad av AsDF för 2013–2016. År 2013 avslutades förhandlingarna avseende påfyllnader av IDA och AfDF. Båda gäller för 2014–2017. Påfyllnader är en återkommande process för strategisk styrning av institutionerna, under vilka givarländer utlovar nya finansiella bidrag och institutionerna gör policyåtaganden på en rad områden. Genom fonderna förmedlas sedan förmånliga lån och gåvor. Resurserna i fonderna består framför allt av biståndsmedel från givarländer och överföringar av vinstmedel från institutionernas marknadsmissiga utlåning. Mot bakgrund av de ansträngda statsfinanserna i flera av givarländerna blev de ovan nämnda påfyllnaderna jämförelsevis måttliga. I såväl AfDF som IDA ökade givarnas bidrag endast med ca 2 procent. Fonderna fick dock flera nya givarländer. Dessutom fattades inom IDA beslut om att införa en ny finansieringsmekanism. Beslutet innebär att fonden öppnar en möjlighet för givarna att komplettera sina gåvor IDA med utlåning på förmånliga villkor. Syftet med detta har varit att dels attrahera nya givare, dels ge möjlighet för existerande givare, med en ansträngd budgetsituation, att upprätthålla betydande stödnivåer. Mot bakgrund av de risker för IDA:s långsiktiga finansiella hållbarhet som följer av att lån tas upp har, efter starka påtryckningar från Sverige och de övriga länderna i den nordisk-baltiska valkretsen, ett antal principer tagit fram som ska garantera att lånen kompletteras, och inte ersätter, gåvor samt att den totala lånevolymen hålls på en nivå som är långsiktigt finansiellt hållbar för institutionen.

NIB är den enda av institutionerna som utdelar eventuell vinst till medlemsländerna. År 2012 beslutades dock ingen vinstutdelning, då vinsten gick till bankens reserver. År 2013 delade NIB ut 25 procent av sin vinst, vilket för Sveriges del innebär 160 miljoner kronor.

Kreditvärderingsinstitutet Fitch och Standard and Poor's sänkte under hösten 2012 CEB:s kreditbetyg från AAA till AA+. Orsaken till detta var att många av bankens medlemsländer i Europa hade fått sänkta kreditbetyg. Bankens verksamhet har dock i princip inte påverkats av det sänkta kreditbetyget.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att de internationella finansiella institutionerna ska ha tillräcklig kapacitet för att kunna bidra till finansiell stabilitet och ekonomisk utveckling i medlemsländerna även i ekonomiskt och finansiellt turbulenta perioder.

När det gäller finansieringen av IMF:s verksamhet i låginkomstländer har regeringens inställning varit att inkomsterna från försäljningen av fondens guldreserv framför allt bör användas för att generera långsiktig avkastning. Det bör även finnas beredskap för att använda resurserna till att tillfälligt förstärka IMF:s förebyggande reserver. Enbart i undantagsfall bör medlen användas till att finansiera IMF:s verksamhet i låginkomstländer, vars subventionerade utlåning enligt regeringen i stället bör finansieras med biståndsmedel från medlemsländerna. Regeringen accepterade dock att ytterligare resurser från guldförsäljningen överfördes till PRGT-utlåningen.

Regeringen har säkerställt att Sverige tagit en rimlig andel av de påfyllnader av resurser som genomförts, uppmanat andra givare att göra detsamma och uppmanat andra länder att bli givare. Vidare verkade regeringen för att påfyllnaderna av AsDF, AfDF och IDA skulle omfattas av särskilda prioriteringar, t.ex. jämställdhet, klimatåtgärder och resultatuppföljning. I AfDF drev regeringen exempelvis med gott resultat linjen att jämställdhet och klimatåtgärder bättre skulle integreras i den löpande verksamheten och tog initiativ till framtagandet av ett nytt ramverk för resultatuppföljning. Regeringen verkade även för att fonden skulle öka den del av verksamheten som är inriktad på den privata sektorn i låginkomstländer. Jämställdhetsfrågor lyftes också framgångsrikt fram av regeringen i samband med i förhandlingarna om påfyllnaden av medel till AsDF. Vidare verkade regeringen särskilt för ett operativt fokus på inkluderande tillväxt och för att indikatorer för att följa upp detta skulle införas i det nya resultatramverket. I IDA förespråkade regeringen framgångsrikt att jämställdhet, stöd till sviktande stater, klimatåtgärder och resultatfrågor skulle prioriteras.

Regeringen stödjer Världsbankens ambition att stärka sin kapitalbas och utlåningskapacitet. Regeringen har också framfört att det är viktigt att åtgärderna för effektivisering och besparingar inte riskerar att drabba de områden som är avgörande för att nå de två mål om utrotande av extrem fattigdom och främjande av delat välstånd som banken beslutade 2013.

Regeringen välkomnar NIB:s vinstutdelning till medlemsländerna och anser att behovet av kapitaltäckning även fortsättningsvis ska bedömas inför varje beslut om vinstutdelning.

Institutionernas låneramverk innehåller regler för de olika låneverktygen. Den utökade långivning som den ekonomiska och finansiella krisen har fört med sig och behovet att förebygga framtida kriser har, tillsammans med en ökad efterfrågan på stöd i samband med naturkatastrofer och en förstärkt resultatstyrning, lett till ett behov av att förändra institutionernas låneramverk. Exempelvis har IMF sedan krisen bröt ut utvecklat fler låneformer, s.k. faciliteter, med vilka länder under vissa förutsättningar kan erbjudas löften om lån som kan liknas vid en försäkring. Målet är att länder med goda ekonomiska förutsättningar inte ska behöva drabbas av spridningseffekter av problem som de själva inte skapat.

Lån från IBRD ges genom budgetstöd och genom projektstöd till specifika sektorer. Projektstöden utgör den största delen av bankens utlåning och finansierar bl.a. projekt inriktade på områden som utbildning, hälsa och landsbygdsutveckling. Budgetstöd ges mot krav på reformering av institutioner och ekonomisk politik. I oktober 2012 godkände bankens styrelse en reform av projektstöden som trädde i kraft 2013. Reformen syftar till att förenkla ramverket samt förbättra transparensen, möjligheterna till ansvarsutkrävande och utvecklingseffekterna av utlåningen. Förändringarna av låneramverket ökar bankens möjligheter att snabbare kunna agera om ett land drabbas av t.ex. naturkatastrofer eller hastigt uppblossade konflikter.

År 2012 introducerade också Världsbanken ett resultatbaserat låneinstrument, där lån till ett lands regering betalas ut först när vissa resultat har uppnåtts. Programmet är inriktat på att stärka mottagarlandets institutioner. Ett liknande instrument introducerades 2013 i AsDB.

CEB beslutade i november 2013 en ny treårig utvecklingsplan för 2014–2017. I samband med detta beslut reviderades också bankens lånepolicy. Den nya lånepolicyn förväntas leda till fler investeringar i projekt i små och medelstora företag genom finansiella mellanhänder, s.k. intermediärer.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att det är angeläget att institutionerna ställer adekvata krav på ekonomiska reformer i de länder som söker extern finansiering. Samtidigt måste kraven vara utformade på ett sådant sätt att länder inte undviker att ansöka om stöd.

Regeringen ställde sig bakom införandet av institutionernas nya låneverktyg. Inom ramarna för de befintliga verktygen hade regeringen även verkat för att stärka institutionernas användning av garantiinstrument. Denna typ av finansieringsform, som har en hävstångseffekt, är ett exempel på det innovativa bistånd som regeringen eftersträvar.

Regeringen stödde CEB:s ökning av antalet projekt riktade till små- och medelstora företag, men tydliggjorde att dessa, i likhet med CEB:s övriga projekt, måste ha ett tydligt socialt mervärde.

5 Sektorsövergripande frågor

5.1 Demokrati och mänskliga rättigheter

Flertalet FN-organisationer arbetar direkt och målmedvetet med frågor rörande demokrati och mänskliga rättigheter. Dessa frågor ingår dock inte i mandaten för de internationella finansiella institutionerna. Undantaget från detta är EBRD, som har i uppdrag att främja utvecklingen mot demokrati i sina verksamhetsländer. Demokrati och mänskliga rättigheter är för övriga institutioner snarare något som flera medlemsländer traditionellt inte har ansett ska ligga inom institutionernas verksamhetsområde – delvis med hänvisning till arbetsfördelningen mellan de internationella finansiella institutionerna och övriga internationella institutioner. Bland annat efter påtryckningar från Sverige och de övriga nordiska länderna har dock flera av institutionerna det senaste årtiondet börjat arbeta med demokratifrågor och frågor om mänskliga rättigheter, om än inte alltid under dessa benämningar.

I Världsbankens nya strategi och i AfDB:s långsiktiga strategi har formuleringar kring demokrati och mänskliga rättigheter antagits som visar att institutionerna är på väg att anamma ett nytt perspektiv på dessa frågor. I Världsbankens strategi framhålls minskad ojämlikhet, upprätthållande av grundläggande mänskliga rättigheter och människors möjlighet att göra sin röst hörd som förutsättningar för ett delat välstånd.

Vidare antog AfDB:s styrelse i december 2013 ett nytt samlat styrdokument för miljömässiga och sociala minimistandarder i bankens insatser med en utfästelse om att värna de mänskliga rättigheterna.

Världsbanken inledde 2012 en översyn av sitt styrdokument om miljömässiga och sociala minimistandarder i sina insatser, med avsikten att ha ett nytt styrdokument klart under 2014. Dessa minimistandarder har utgjort ett viktigt instrument för att integrera frågor om mänskliga rättigheter i bankens verksamhet. Under 2013 genomförde banken möten och nätbaserade samråd om vilka utgångspunkter banken skulle ha i översynen. Över 2 000 organisationer från samtliga världsdelar, bland dem bankens medlemsstater, delar av det civila samhället och forskningsinstitutioner, lämnade synpunkter. Regeringen och den nordisk-baltiska valkretsen har framhållit att översynen bör mynna ut i en förstärkning av bankens regelverk, bl.a. genom tydligare krav på hänsyn för de mänskliga rättigheterna.

Regeringens prioriteringar

Regeringen verkar för att de internationella finansiella institutionerna i ökad utsträckning ska ta hänsyn till demokratifrågor och frågor om mänskliga rättigheter och se dessa som grundläggande faktorer för en sund och hållbar ekonomisk tillväxt.

Det finns en växande insikt i de internationella finansiella institutionerna om betydelsen av jämställdhet mellan kvinnor och män för att främja ekonomisk och social utveckling. Bakgrunden till denna utveckling redovisades i Världsbankens World Development Report 2012, som behandlade temat jämställdhet och utveckling. I rapporten anges bl.a. att jämställdhet inte bara är ett viktigt mål i sig, utan även att investeringar i jämställdhet kan ge stora samhällsekonomiska vinster. Som exempel kan nämnas att den ekonomiska tillväxten ökar när kvinnor får samma tillgång till kapital och finansiella tjänster som män.

IMF:s arbete med jämställdhet har under perioden inkluderat flera styrelsediskussioner om behovet av ett ökat antal och en ökad andel kvinnor på arbetsmarknaden i syfte att frigöra den fulla potentialen av arbetskraften. IMF har även under perioden återkommande understrukit detta behov i flera av sina bilaterala policyrekommendationer till medlemsländerna.

Världsbanken fortsätter att fördjupa sitt jämställdhetsarbete. Som exempel kan nämnas att 98 procent av bankens utlåning 2013 hade ett integrerat jämställdhetsperspektiv. Detta kan jämföras med endast 54 procent 2010. Under 2014 ska en ny policy för jämställdhet urformas inom ramen för Världsbankens nya strategi. En liknande positiv utveckling har skett i såväl AsDB som IDB, som under 2013 antagit nya handlingsplaner för jämställdhetsarbetet. Vidare kan nämnas att flera av institutionerna även på ett bättre sätt har börjat integrera jämställdhetsperspektiv i den operativa verksamheten. Exempelvis installeras inte sällan belysning utmed huvudvägar i mindre orter i syfte att minska risken för våldtäkter i mörkrets skydd.

På forskningsområdet arbetar Världsbanken med att öka kunskapen om hur kvinnors ekonomiska egenmakt samt kvinnors röst, deltagande och aktörskap kan främjas. Som en del av detta arbete har legala hinder för kvinnors deltagande i näringslivet kartlagts i 143 länder genom IFC:s initiativ Women, Business and the Law. Världsbanken arbetar även på en övergripande nivå med att öka tillgången till könsuppdelad statistik.

I samband med förhandlingarna om påfyllnader i såväl AfDF som IDA under 2013 beslutades att jämställdhet ska vara en särskild prioritering i respektive fond under den kommande treårsperioden. Motsvarande beslut fattades i samband med fondpåfyllnaden i AsDF i mars 2012. Detta innebär bl.a. att jämställdhetsintegreringen ska fördjupas. Inom IDA ska en särskild mekanism utvecklas för att bedöma och ranka jämställdhetsintegreringen vid avslutande av projekt på landnivå.

En institution där arbetet hittills har gått lite trögare är AfDB, vars strategi för jämställdhetsarbete av olika anledningar har blivit mer än två år försenad. Under 2013 har dock frågan behandlats på ett allt mer positivt sätt. Den nya tioårsstrategin lyfter fram jämställdhet som ett särskilt viktigt område och en ny ambitiös strategi för jämställdhet, inklusive en handlingsplan, förväntas antas av styrelsen under första hälften av 2014.

EBRD:s arbete med jämställdhet förstärktes under perioden bl.a. genom att banken under våren 2013 antog sin första strategi för jämställdhet. Strategin bygger vidare på den handlingsplan som godkändes

2009. Syftet är att integrera jämställdhetsfrågor i hela bankens verksamhet. Under 2013 uppdaterade EBRD också sin metod för att bedöma ett projekts resultat genom att inkludera effekten på ökad ekonomisk inkludering av utsatta grupper (t.ex. ungdomar eller kvinnor) eller regioner. Genom strategin och den förändrade metoden har jämställdhet fått en ökad betydelse i bankens verksamhet.

CEB, vars uppdrag är att finansiellt stödja de mest socialt utsatta grupperna i medlemsländerna, har främjat jämställdhet genom att finansiera projekt där insatserna riktas specifikt mot kvinnor, exempelvis kvinnliga småföretagare i Turkiet.

Regeringens prioriteringar

Regeringen har varit mycket pådrivande för att ytterligare integrera jämställdhetsfrågor i de internationella finansiella institutionernas verksamhet och välkomnar de framsteg som har gjorts på jämställdhetsområdet i flera av institutionerna. Regeringen anser dock att jämställdhetsarbetet bör utvecklas ytterligare och bedrivs av samtliga institutioner. Världsbanken samt de regionala utvecklings- och investeringsbankerna bör exempelvis prioritera jämställdhetsintegrering i olika ekonomiska sektorer, som infrastruktur och energi, där utvecklingen fortfarande släpar efter.

Biståndsministerns medlemskap i Världsbankens rådgivande grupp för jämställdhetsfrågor har varit en viktig plattform för att påverka institutionens jämställdhetsarbete. Sverige bidrar med finansiellt stöd till detta arbete.

5.3 Miljö, klimat och energi

De internationella finansiella institutionerna spelar en viktig roll i det globala miljö- och klimatarbetet, både som finansärer och kunskapsförmedlare. Institutionerna kan även, genom att kanalisera offentlig finansiering och fungera som katalysatorer för privata investeringar, stimulera ökade privata investeringar på området. Samtidigt är de betydande aktörer både inom sektorer som har stor miljö- och klimatpåverkan och sektorer som är särskilt sårbara i dessa avseenden. Flera institutioner har kraftigt ökat sitt stöd till miljö- och klimatrelaterade insatser. I Världsbanksgruppen har klimatfrågor fått ett stort genomslag i verksamheten. Gruppen arbetar med klimatrelaterade frågor i 130 länder. Exempelvis kan nämnas att IFC under räkenskapsåret 2013 kanaliserade ca 16,25 miljarder kronor till klimatrelaterade projekt och att IDA:s stöd till åtgärder för minskade utsläpp av växthusgaser samma år uppgick till ca 14,95 miljarder kronor.

Flera institutioner har ökat sitt fokus på klimatförändringar och miljöfrågor genom att ta fram handlingsplaner och strategiska mål på området. Världsbanken antog exempelvis 2012 en ny miljöstrategi. Denna strategi syftar till att främja en hållbar tillväxt genom ett mer hållbart nyttjande av naturresurser och ekosystem, minskade utsläpp och effektivare produktionsmönster samt en ökad motståndskraft mot

klimateffekter. Världsbanken avser samla och sprida kunskap om miljö- och klimatfrågor, främja partnerskap och mobilisera finansiering. Den särskilda prioritering av klimatfrågor som beslutades om 2010 inom ramen för IDA:s tidigare påfyllnad av medel kvarstår vidare som en prioritering även under den kommande treårsperioden. Detta innebär bl.a. att samtliga program och projekt i låginkomstländer och fattigare medelinkomstländer fortsatt ska utvärderas med avseende på klimateffekter på kort och lång sikt.

Institutionernas gemensamma klimatinvesteringsfonder fortsätter att bidra till projekt inom bl.a. klimatanpassning och förnybar energi samt för att hindra avskogning. Samtliga fonder förvaltas av Världsbanken, men flera av institutionerna genomför de enskilda projekten. Medlen i fonderna uppgår till över 50 miljarder kronor. Sverige har bidragit med nästan 1 miljard kronor till Världsbankens klimatinvesteringsfonder sedan 2009 och deltar aktivt i fondernas styrelser.

Världsbanken förvaltar även den globala miljöfonden, som är en finansiell mekanism för ett antal viktiga miljökonventioner, exempelvis konventionerna om klimat och biologisk mångfald. Under 2012 och 2013 bidrog Sverige med omkring 350 miljoner kronor till mekanismen. Världsbanken är också temporär förvaltare av den s.k. gröna klimatinvesteringsfonden, som nu befinner sig i en uppbyggnadsfas och som väntas bli en central aktör i det framtida arbetet för att finansiera klimatåtgärder. Sverige har bidragit till fondens administrativa startkostnader.

Vid sidan om sin egen utlåning har exempelvis AfDB och Världsbanken spelat en viktig stödjande roll i de globala klimatförhandlingarna. AfDB har bl.a. utbildat afrikanska klimatförhandlare. Världsbanken förvaltar fonder och initiativ som bidrar till konkreta utsläppsminskningar och genomförandet av Kyotoprotokollet inom t.ex. skogs- och energisektorn. Sverige medverkar vidare i Världsbankens partnerskap för utveckling av marknadsbaserade styrmedel för att minska negativ klimatpåverkan. För att åstadkomma långsiktiga resultat i arbetet med att begränsa utsläppen av växthusgaser är det centralt att påverka och förbättra marknadsvillkoren för investeringar i förnybar energi och energieffektiviseringar, bl.a. genom att inkludera den privata sektorn. Som exempel på marknadsbaserade styrmedel kan nämnas handel med utsläppsrätter och koldioxidskatt.

Institutionerna har fortsatt att öka sina investeringar i förnybar energi och energieffektivitet. En sammanställning av informationsföretaget Bloomberg i september 2013 visar att internationella finansiella institutioner fortsätter att vara viktiga finansiärer på området. Exempelvis var AfDB den enskilt största finansiären av investeringar i förnybar energi i Afrika 2007–2012, följd av Världsbanken. EIB har en viktig position när det gäller energiinvesteringar i Europa. I Asien är såväl Världsbanken som AsDB viktiga aktörer. Andelen projekt inom AsDB:s arbete inom energisektorn som stöder förnybar energi har ökat från cirka en tredjedel 2010 till nästan hälften 2012.

Merparten av institutionerna har numera någon form av strategi för investeringar i energi. Förhållningssättet till investeringar i icke-förnybar energi är restriktivt och ett antal riktlinjer styr om sådan finansiering är möjlig. Enligt en sådan riktlinje ska samhällsekonomiskt effektiva alternativa möjligheter vara uttömda. Vidare uppställs krav på att det ska

finnas en positiv effekt på fattigdomsminskning och på att stöd ska etableras för att identifiera mer energisnåla och miljövänliga alternativ. Enligt en annan riktlinje ska den mest effektiva tillgängliga tekniken användas i projekten.

Världsbankens nya riktlinjer för energiinvesteringar syftar till att skapa ökad tydlighet kring energiinvesteringar och har som övergripande mål att dels öka tillgången till tillförlitlig energi, särskilt för fattiga, dels stödja utvecklingen mot en miljömässigt hållbar energiproduktion. Riktlinjerna är resultatet av en kompromiss mellan de medelinkomstländer som varit kritiska till att begränsa antalet länder som kan få bidrag till investeringar i kolkraft och många höginkomstländer som vill se att banken helt upphör med sådana investeringar. Under en rad år har Världsbankens utlåning för investeringar i förnybara energikällor ökat. Under räkenskapsåret 2012 gick 84 procent av Världsbankens investeringar i kraftgenerering till förnybara energikällor.

AfDB antog 2012 en ny energipolicy som fokuserar på förnybar energi, men som också medger stöd till kraftförsörjning med icke-förnybara bränslen – under förutsättning att det finns en tydlig utvecklingsfördel och att bästa möjliga teknologi används. Banken ska samtidigt öka investeringarna i förnybar energi och ha beredskap att stödja verksamhetsländer med kompensationsåtgärder. Policyn förbjuder banken att finansiera prospektering efter olja och gas.

EBRD antog i december 2013 en ny energistrategi, som har energi-effektivisering som övergripande fokus och syftar till att stödja bankens verksamhetsländer med att uppnå en hållbar modell både vad gäller konsumtion och produktion av energi. Sedan 2006 har banken investerat ca 108 miljarder kronor i hållbar energi, varav ca 80 procent har gått till effektiviseringar och ca 20 procent till förnybar energi. Under våren 2013 breddades EBRD:s initiativ för hållbar energi till att inkludera hållbara resurser, t.ex. vatten.

EIB har uppdaterat sin energipolicy och införde 2013 nya kriterier för investeringar i energiprojekt. Centralt för dessa kriterier är att banken inte ska investera i energiproduktion som medför utsläpp över 550 gram koldioxid per kilowattimme. Därmed utesluts alla investeringar i enbart kolkraft och EIB har som målsättning att 25 procent av de projekt banken investerar i på något sätt ska vara klimatfrämjande. Under 2012 gick 46 procent av bankens utlåning till energiprojekt för förnybar energi och energieffektivitet, 46 procent till energinät och 8 procent till övriga projekt, huvudsakligen investeringar i gas.

För NIB är investeringar för att främja miljön en av bankens huvuduppgifter. Under 2012 var 60 procent av bankens långivning riktad till projekt med positiv miljö-/klimatpåverkan. I mars 2012 antog NIB en ny hållbarhetspolicy, som bl.a. innehåller ett förbud mot finansiering av nya kraftverk, med en kapacitet över 50 megawatt, som drivs av kol eller andra slags fossila bränslen med samma höga utsläpp av koldioxid.

Noterbart är att flera institutioner emitterar s.k. gröna obligationer på de internationella finansmarknaderna. Världsbanken har gett ut sådana obligationer sedan 2008. AfDB gav ut sina första obligationer under 2013. De intäkter som obligationerna genererar används för investeringar i förnybar energi. Även EIB, NIB och EBRD ger sedan några år tillbaka ut gröna obligationer för att finansiera miljö- och klimatprojekt.

Under 2013 fortsatte förberedelserna för ett initiativ för förbättrad information om klimatförändringar. Initiativet är ett samarbete mellan AfDB, USA och Afrikanska Unionen. Sverige bidrar genom Sida till finansieringen av initiativet.

Regeringens prioriteringar

Regeringens prioriteringar på miljö-, klimat- och energiområdena finns beskrivna i policyn för miljö- och klimatfrågor inom svenskt utvecklingssamarbete 2010–2014 (dnr UF2010/39205). Regeringen anser att de internationella finansiella institutionerna har en viktig roll för att främja en miljö- och klimatomfattigt hållbar utveckling genom att integrera miljö- och klimatfrågor i sina verksamheter samt bidra till att uppfylla behov av och åtaganden om klimatfinansiering. Det handlar dels om att stödja insatser som direkt syftar till att skydda miljön och minska negativ klimatpåverkan, dels om att säkerställa att man i samband med projekt med andra syften beaktar behovet av miljöhänsyn.

Regeringen bedömer att de internationella finansiella institutionerna har gjort framsteg på båda dessa områden och är pådrivande för att ytterligare åtgärder vidtas. Regeringen välkomnar att flera av institutionerna har beslutat om nya strategiska planer för miljö- och klimatfrågor samt nya strategier för investeringar i energiprojekt. Regeringen har vid framtagandet av institutionernas nya strategier verkat för en hög ambitionsnivå, med tydliga målsättningar och ramverk för att följa upp resultaten. Att investeringar i förnybar energi ska öka och att investeringar i kolkraft ska begränsas till undantagsfall har varit prioriterade frågor.

Regeringen har även verkat för att institutionerna ska utveckla, stödja och kanalisera innovativ miljö- och klimatrelaterad finansiering samt främja marknadsmekanismer.

5.4 Sviktande och konfliktdrabbade länder

Cirka 1,5 miljarder människor lever i dag i sviktande och konfliktdrabbade länder. Beräkningar visar att 32 procent av världens fattiga 2015 kommer att bo i länder som präglas av konflikter. Dessa länder möter generellt stora politiska och ekonomiska utmaningar och har i genomsnitt 20 procent högre fattigdom än andra länder. Trots detta finns vissa ljuspunkter – 20 sviktande och konfliktdrabbade länder har nyligen uppnått minst ett millennieutvecklingsmål och ytterligare 6 länder är på väg att göra det. Eftersom det ofta rör sig om mycket bräckliga situationer finns dock en stor risk för att dessa framsteg går om intet om ett land åter hamnar i en konflikt. De internationella finansiella institutionerna spelar en viktig roll för att bidra till ökad stabilitet i dessa situationer och för att bistå länder att ta sig ur en ond cirkel av återkommande konflikter och våld.

Under verksamhetsperioden har Världsbanken fortsatt arbetet med att införa ett nytt arbetssätt i sviktande och konfliktdrabbade länder, mot bakgrund av de slutsatser som drogs i 2011 års World Development Report på temat konflikt, säkerhet och utveckling. Syftet är att agera

snabbare, samt mer flexibelt och uthålligt i sviktande och konflikt-drabbade länder. Vidare ska Världsbanken verka för institutionsbyggande, effektivare riskhantering och ett ökat fokus på sysselsättnings-skapande åtgärder. Stor vikt läggs även vid att skapa förtroende genom att snabbt vidta åtgärder som kan leda till reella och synliga resultat i miljöer som präglas av konflikt och våld.

Efter att den nya presidenten för Världsbanken tillträtt syns en tydlig ambition att få till stånd ett bättre samarbete med andra aktörer, inte minst med FN. Världsbankens center i Kenya, som fokuserar på sviktande stater, bidrar med kunskap och rådgivning samt främjar samverkan med andra aktörer. Verksamheten utvecklas väl. Ökade administrativa och personella resurser har lett till att resultaten i projekt i sviktande stater i större utsträckning än tidigare motsvarar de som nås i andra stater. Även IFC fortsätter att öka sitt stöd till den privata sektorn i sviktande och konflikt-drabbade länder.

Samtidigt som flera länder kan låna på marknadsmässiga villkor ökar andelen sviktande stater som erhåller stödinsatser från AfDF som IDA. För båda dessa fonder kommer stöd till sviktande stater att vara en särskild prioritering under den kommande treårsperioden. För IDA innebär prioriteringen av sviktande stater en förändring av systemet för resursallokering så att mer resurser kommer dessa länder till del. Samarbetet med Världsbanksbankgruppens andra institutioner intensifieras och insatser utvecklas för att motverka könsbaserat våld och främja jämställdhet. För AfDF:s del innebär prioriteringen att andelen medel som går till sviktande stater kommer att öka ytterligare 2014–2016. Samtidigt ska ett antal brister i bankens arbetssätt gentemot sviktande stater rättas till. Bland utmaningarna finns brister i personalkapacitet på landskontoren och en ojämn policydialog med staterna. Under 2013 tillsatte AfDB:s president en s.k. högnivåpanel, ledd av Liberias president Ellen Johnson Sirleaf, med uppdrag att lämna förslag till åtgärder.

De multilaterala utvecklingsbankerna stöder den överenskommelse om sviktande och konflikt-drabbade länder som nåddes vid högnivåmötet i Busan år 2011. Överenskommelsen innebär ett nytt tillvägagångssätt för samarbete med dessa länder och syftar bl.a. till att bidra till att de närmar sig uppnåendet av millennieutvecklingsmålen. En utgångspunkt för överenskommelsen är att länderna visar ägarskap för sin egen utvecklingsprocess.

Avslutningsvis kan nämnas att IMF har ett särskilt låneverktyg för finansiering av utlåning till låginkomstländer vars makroekonomiska fundament rubbats med anledning av konflikter och akuta naturkatastrofer. Ett flertal länder har under perioden fått stöd från detta verktyg. Andra medlemsländer, dvs. medelinkomstländer och avancerade ekonomier, kan få tillgång till ett annat låneverktyg för att hantera akuta betalningsbalanskriser till följd av naturkatastrofer eller extern påverkan, exempelvis prisökningschocker och konflikter.

Regeringen har verkat för att flera institutioner ska vidta åtgärder för att förbättra och öka sitt stöd till sviktande och konflikttrabbade länder. Regeringen anser att de institutioner som bedriver verksamhet i dessa miljöer måste kunna agera snabbt och flexibelt samt stärka sin samverkan med andra aktörer, exempelvis FN.

Regeringen har verkat för att Världsbanken och andra institutioner ska tillämpa rekommendationerna från World Development Report 2011 i sin verksamhet. Regeringen har särskilt betonat vikten av att Världsbanken anpassar sina system för riskhantering, förbättrar samverkan med andra aktörer och fokuserar ytterligare på sysselsättningsskapande åtgärder, inte minst för kvinnor. Regeringen är positiv till att IFC har utökat sitt stöd till sviktande och konflikttrabbade länder.

Regeringen var pådrivande för att sviktande stater skulle vara en särskild prioritering i AfDF och IDA under den kommande treårsperioden och stödde bl.a. att AfDF skulle öka allokeringen av resurser till dessa stater.

5.5 God samhällsstyrning

Med begreppet god samhällsstyrning avses framför allt en väl fungerande offentlig förvaltning med etablerade finansiella och juridiska system. En sådan förvaltning förutsätter att det finns ett system för att upptäcka och beivra korruption och andra former av maktmissbruk.

Världsbankens styrelse antog 2012 en ny strategi för samhällsstyrning och korruptionsbekämpning. Strategin lägger ökad tonvikt vid öppenhetsfrågor, resultatmätning och användandet av verksamhetsländernas egna förvaltningar och regelverk.

God samhällsstyrning är ett av fem prioriterade områden i AfDB:s övergripande tioåriga strategi för 2013–2022. Strategin anger en delvis ny ansats i arbetet på området, från en förhållandevis snäv inriktning på offentlig ekonomiförvaltning till en breddning mot olovliga finansiella flöden, en ansvarsfull hantering av intäkter från länders naturrikedomar och andra frågeställningar som är aktuella i ett större antal afrikanska länder. Den nya ansatsen ska tillämpas i en ny strategi för samhällsstyrningsarbetet för 2014–2018. Den nordisk-indiska valkretsen i bankens styrelse, där Sverige ingår, har stött den nya ansatsen och lyft fram behovet av att omsätta den i en fördjupad policydialog mellan banken och regeringarna i verksamhetsländerna.

En fråga som har kommit i ökat fokus de senare åren är behovet av öppenhet på skatteområdet. För institutionerna blir frågan framför allt aktuell i samband med projekt som involverar investeringar i den privata sektorn. För att undvika att företag som institutionerna finansierar underlåter att betala skatt i sina verksamhetsländer har regelverk på området etablerats i flertalet av institutionerna.

Både EBRD och NIB antog under 2013 nya riktlinjer för hantering av investeringar som kanaliseras via andra jurisdiktioner än där investeringen görs. Riktlinjerna innebär att alla involverade företag och finansierare i bankernas projekt måste leva upp till den internationella

standard för öppenhet och informationsutbyte på skatteområdet som utarbetas av Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes (Global Forum). Global Forum publicerade under slutet av november 2013 en rapport som redovisar i vilken utsträckning länder lever upp till dess standarder. I rapporten blev fyra länder underkända och två delvis underkända.⁵ Frågan har därför fått förnyat fokus i de internationella finansiella institutionerna, i synnerhet i IFC och EIB.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att väl fungerande institutioner, som bygger på principer om öppenhet och demokrati samt respekt för mänskliga rättigheter, är en grundförutsättning för väl fungerande samhällssystem. De internationella finansiella institutionerna har en särskilt viktig roll för att stärka de delar av dessa system som rör offentlig finansiell förvaltning och näringsverksamhet. Med sina omfattande resurser och kunskaper kan institutionerna även stärka myndigheternas tekniska kapacitet på ett stort antal områden, exempelvis genom förbättrade regelverk för utvinning av råvaror och former för inhemsk skatteuppbörd samt demokratiskt ansvarsutkrävande och reglering av marknader.

Regeringen verkar för ökad öppenhet och informationsutbyte på skatteområdet i syfte att minimera möjligheten för företag och privatpersoner att undanhålla medel från beskattning. Detta är framför allt viktigt för att undvika kapital- och skatteflykt från låg- och medelinkomstländer, där många av de aktuella institutionerna är verksamma. Regeringen har under perioden varit pådrivande för mer ambitiösa regelverk i institutionerna för finansiella intermediärer vid investeringar i den privata sektorn. Regeringen välkomnar därför framstegen som gjorts i flera av de internationella finansiella institutionerna för att efterfölja internationella standarder på området.

6 Institutionella frågor

6.1 Inflytandefrågor

Sedan FN:s internationella konferens om utvecklingsfinansiering i Monterrey 2002 finns ett långsiktigt mål om att öka låg- och medelinkomstländernas inflytande i både IMF och Världsbanksgruppen. Som en följd av antagandet av detta mål gjorde Världsbanksgruppen reformåtaganden både vid gruppens årsmöte 2008 och dess vårmöte 2010 och ytterligare reformer är att vänta under de närmsta åren

Förändringarna i IFC och Världsbanken innebär att låg- och medelinkomstländernas röststyrka har ökat med 3,1 procentenheter till 47,2

⁵ De underkända länderna var Brittiska Jungfruöarna, Cypern, Luxemburg och Seychellerna. De delvis underkända länderna var Turkiet och Österrike. Alla länder har ännu inte genomgått utvärderingen.

procent i Världsbanken och med 6,1 procentenheter till 39,5 procent i IFC. För Sveriges del minskade röststyrkan i de båda institutionerna, från 0,92 till 0,85 procent i Världsbanken och från 1,12 till 1,02 procent i IFC. Riksdagen har godkänt reformerna (prop. 2009/10:14, bet. 2009/10:FiU16, rskr. 2009/10:134 och prop. 2010/11:1 utg.omr. 2 och 7, bet. 2010/11:FiU2, rskr. 2010/11:139 respektive bet. 2010/11:UU2, rskr. 2010/11:98). Efter ett beslut 2008 utökades även Världsbankens styrelse från 24 till 25 styrelseledamöter. Den nya ledamoten ska tillsättas av de afrikanska länderna.

I IMF godkändes i december 2010 en ny fördelning av de s.k. kvoterna⁶, som avgör medlemsländernas röststyrka. För Sveriges del innebar beslutet att röststyrkan minskade med 0,07 procentenheter till 0,91 procent. Ikraftträdandet av denna omfördelning har dock dragit ut på tiden då inte tillräckligt många medlemsländer (t.ex. inte USA) har ratificerat reformerna. Det är fortfarande oklart när ratificeringen kan ske. Fördröjningen av 2010 års reformer har också gjort att en överenskommelse om ytterligare styrningsreformer har skjutits på framtiden. Till dessa hör en översyn av kvotformeln som används som fördelningsnyckel vid tilldelning av nya kvoter vid en kvothöjning och röstandelar. Översynen avser vilka variabler formeln ska innehålla och vilken vikt de ska ges. Tyngdpunkten i diskussionen har legat på fördelningen mellan variablerna BNP, som främst gynnar de största ekonomierna, och ekonomisk öppenhet, som gynnar länder med stor utrikeshandel. Den ursprungliga tidsfristen för en överenskommelse om kvotformeln gick ut i januari 2014, men fristen har förlängts till januari 2015 i väntan på att 2010 års reformer trätt ikraft.

Nästa översyn av röststyrkan i Världsbanken kommer att inledas under första hälften av 2014 och slutgiltigt avgöras 2015.

Vid EBRD:s årsmöte i maj 2013 beslutade guvernörsstyrelsen att inleda en översyn av sammansättningen av bankens styrelse. Frågan aktualiserades eftersom det finns önskemål från verksamhetsländerna om att öka deras inflytande i styrelsen. Målsättningen är att en ny överenskommelse om styrelsesammansättningen ska ingås senast vid årsmötet 2015.

Regeringens prioriteringar

Regeringens utgångspunkt är att medlemsländernas inflytande i institutionerna ska återspegla deras relativa vikt i världsekonomin. Vidare anser regeringen att det är angeläget att förhandlingar om förändrat inflytande sker inom ramen för institutionernas egna organ för att ge alla länder möjlighet till insyn och inflytande i processen. I den pågående översynen av kvotformeln anser regeringen att formeln också bör spegla IMF:s breda mandat och kvoternas olika syften. Formeln bör därför inte i för hög grad domineras av BNP, som endast anger

⁶ Fördelningen av kvoterna bestämmer, tillsammans med de s.k. basrösterna, respektive lands röststyrka. Dessutom motsvarar kvoten ett nominellt värde. Fördelningen är avgörande för hur mycket ett land ska bidra med till IMF:s resurser och för hur stora lån landet vid behov kan få från IMF.

ekonomisk storlek, utan också tillmäta en betydande vikt åt ekonomisk öppenhet, som speglar länders integration i världsekonomin.

Regeringen stöder processen att långsiktigt stärka låg- och medelinkomstländernas inflytande i Världsbanken, baserat på utvecklingen i världsekonomin. För att skapa incitament för medlemsländerna att ge bidrag till institutionen måste även finansiella bidrag påverka graden av inflytande. Slutligen bör de fattigaste ländernas inflytande värnas.

Regeringen anser att det finns goda skäl för verksamhetsländernas önskan om ökat inflytande i EBRD. Samtidigt bör ett rimligt förhållande mellan ägarnas kapitalandelar och styrelsrepresentationen bibehållas.

6.2 Styrningsfrågor

De reformer av institutionernas styrning som har beslutats under verksamhetsperioden inbegriper strategiska mål, decentralisering och öppenhet.

Världsbanken och AfDB har antagit nya strategier under 2012 och 2013 (se avsnitt 2). Ett arbete har redan påbörjats för att konkretisera och genomföra strategierna, exempelvis genom att utveckla nya arbetsformer, flexiblare budgetallokeringar samt organisationsförändringar som bättre ska reflektera verksamheternas inriktning.

De multilaterala utvecklingsbankerna har under perioden fortsatt att decentralisera verksamheten från respektive huvudkontor till land- och regionkontoren. Syftet är att genom förbättrad dialog med enskilda länder, samt utökad regional och nationell kunskap, uppnå ökad effektivitet och bättre utvecklingsresultat. I Världsbanken har särskilda center inom enskilda ämnesområden skapats för att dra nytta av olika regioners erfarenheter och därigenom öka den samlade kunskapen.

Den under 2011 beslutade decentraliseringsprocessen i AfDB fortsatte under 2012 och 2013. Fler landskontor öppnade och bankledningen delegerade ytterligare befogenheter till bankens 34 landskontor i Afrika. Vid årsmötet 2013 togs även ett principbeslut om att AfDB:s huvudkontor ska flytta tillbaka till Abidjan, Elfenbenskusten. Återflytten ska ske successivt och i enlighet med en av guvernörsstyrelsen fastlagd plan. Om allt går enligt planerna är återflytten genomförd till sommaren 2014.

I samband med att CEB:s nya treåriga utvecklingsplan för 2014–2017 antogs fattades också beslut om ett reviderat ramverk för tillsyn av banken som är i linje med de internationella Basel III-rekommendationerna. I den treåriga utvecklingsplanen anges att banken ska sträva efter att fortsätta låna ut minst 60 procent av sina medel till bankens fattigaste medlemsländer. Detta förutsätter att banken bibehåller en sund finansiell ställning.

Regeringens prioriteringar

Regeringen har varit pådrivande i arbetet med att ta fram övergripande strategier för Världsbankens och AfDB:s verksamhet. I Världsbanken har regeringen framför allt framhållit vikten av tydliga prioriteringar. Den

beslutade strategin och dess prioriteringar uppfyller i stort regeringens krav, även om ytterligare tydlighet och selektivitet hade varit önskvärt.

Regeringen har i flera av institutionerna under en längre tid verkat för att deras verksamhet i högre grad ska decentraliseras till lands- och regionkontoren i syfte att förbättra samarbetet med verksamhetsländerna och andra utvecklingsaktörer, bättre kunna anpassa verksamheten efter ländernas förutsättningar samt stärka kapaciteten för övervakning av projekt. Regeringen har lagt särskild vikt vid den ytterligare decentraliseringen av Världsbankens verksamhet till sviktande och konfliktdrabbade länder.

Regeringen stödjer återflytten av AfDB:s huvudkontor till Abidjan och har understrukt vikten av att den sker under ordnade former.

Regeringen har också understrukt vikten av att institutionerna är öppna och transparenta och bedömer att väsentliga framsteg har gjorts på detta område, men att ytterligare reformer bör genomföras.

Regeringen välkomnar CEB:s utvecklingsplan för 2014–2017, i vilken regeringen fått gehör för sin ståndpunkt att andelen utlåning till bankens fattigaste länder även fortsättningsvis bör utgöra 60 procent av den totala utlåningen.

6.3 Ersättningssystem och personalfrågor

Institutionernas ersättningssystem har i allmänhet som mål att säkerställa att institutionerna är attraktiva och konkurrenskraftiga arbetsgivare, med tillräckligt kvalificerad personal, samtidigt som de är kostnadseffektiva. Den ersättning som institutionerna erbjuder sina anställda består i de flesta fall av en grundlön, ett antal förmåner (inklusive pension och sjukförsäkring) och, i en del institutioner, även en prestationsbaserad löneandel. Ersättningssystemens utformning varierar mellan institutionernas personal och styrelserepresentanter.

Under verksamhetsperioden har översyner av ersättningssystemen påbörjats eller genomförts i flera institutioner. En tydlig trend är att flera institutioner har stärkt lönerna koppling till de anställdas prestation.

Som en del av jämställdhetsagendan har merparten av de internationella finansiella institutionerna ett aktivt förändringsarbete, med mål och indikatorer som syftar till att öka andelen kvinnor i arbetskraften. Andelen kvinnor har också ökat i merparten av institutionerna 2012 och 2013. På lägre tjänstenivåer är generellt kvinnor väl representerade, ibland t.o.m. överrepresenterade, men på högre nivå är andelen kvinnor generellt 20–30 procent. Undantagen är Världsbanken, där andelen kvinnor i chefsposition är 38 procent, och IMF, där andelen är knappt 13 procent.

Regeringens prioriteringar

Regeringen har varit pådrivande för att institutionernas ersättningssystem i högre grad ska vara jämförbara, kostnadseffektiva, prestationsbaserade och transparenta. Vidare har regeringen verkat för en återhållsam utveckling av ersättningarna i samtliga institutioner. När det gäller löne-

utvecklingen har regeringen påtalat att institutionerna i större utsträckning bör ta hänsyn till den ekonomiska situationen i ägarländerna och till utvecklingen på relevanta jämförelsemarknader. Slutligen har regeringen verkat för att omfattande utvärderingar av institutionernas ersättningssystem ska genomföras.

I flera institutioner, exempelvis IMF, Världsbanken, AfDB, NIB och CEB, har regeringen fått genomslag för sina prioriteringar att ersättningssystemen ska ha en tydlig koppling mellan prestation och löneökning.

Regeringens restriktiva syn på lönehöjningar har i flera fall inneburit att Sverige under verksamhetsperioden har lagt ner sin röst eller röstat nej vid omröstningar om löneökningar för styrelseledamöter och tjänstemän. Så skedde under 2013 i t.ex. Världsbanken, AsDB, NIB och EBRD.

Regeringen anser att flera av institutionerna behöver genomföra särskilda satsningar för att öka andelen kvinnor i beslutsfattande ställning.

6.4 Resultatstyrning och resultatredovisning

Under verksamhetsperioden har ramverken för att mäta och följa upp resultat vidareutvecklats i flera av institutionerna. Syftet med dessa ramverk är att öka verksamhetens effektivitet och uppnå bättre utvecklingsresultat samt förbättra förutsättningarna för ansvarsutkrävande. De organisationsövergripande ramverken i AfDB, AsDB och Världsbanken mäter framsteg på fyra nivåer: övergripande utvecklingsresultat i det enskilda landet, resultat av institutionernas verksamhet i det enskilda landet, operationell effektivitet samt organisatorisk effektivitet och reformer inom institutionen.⁷

AsDB har under en längre tid legat i framkant i arbetet med resultatramverk och väglett andra utvecklingsbanker inom detta område. Vidare inledde banken under 2011 en översyn av sitt resultatramverk. Denna resulterade bl.a. i ett nytt ramverk för 2013–2016, till att fler av de variabler som mäts blev könsuppdelade och till en förbättrad bedömning av inkluderande tillväxt, god samhällsstyrning och insatser för att motverka klimatförändringar.

Tillämpningen av AfDB:s nya resultatramverk från 2010 bidrog under perioden till en tydlig betoning på resultatstyrning i banken. Hösten 2013 inledde styrelsen en översyn av ramverket. Framtagandet av ett resultatramverk inom påfyllningsförhandlingarna i AfDF har varit en viktig del av detta arbete. Även det resultatramverk som utarbetats inom ramarna för den senaste påfyllningen av IDA har varit av stor betydelse.

Även IFC har under verksamhetsperioden utvecklat ett utförligt ramverk för resultatmätning. Ramverket utvärderar investeringar och teknisk assistans under alla steg av ett projekts genomförande.

År 2012 införde EIB ett nytt resultatramverk för utlåningen utanför EU. Ramverket syftar bl.a. till att tydliggöra projektens utvecklings-

⁷ Operationell effektivitet avser kvaliteten på bankernas verksamhet i medlemsländerna. Organisatorisk effektivitet avser effektivitet vid exempelvis resursanvändning och fördelning av personalresurser.

resultat och förbättra bankens förmåga att kommunicera de resultat som uppnås. Utlåningen utvärderas ur ett utvecklingsperspektiv genom att man mäter ekonomisk och social utveckling, inklusive effekten på sysselsättning, energieffektivitet, klimatpåverkan och företagsstyrning.

Regeringens prioriteringar

Regeringen har under verksamhetsperioden, bl.a. i samband med förhandlingar om påfyllnader av resurser till de internationella finansiella institutionerna, verkat för att institutionerna ska stärka mål- och resultatstyrningen, verksamhetsuppföljningen samt öppenheten. Regeringen välkomnar de framsteg som gjorts för att förbättra institutionernas resultatstyrning och resultatredovisning.

Regeringen har aktivt verkat för att t.ex. AfDB, CEB, IDB, IFC och Världsbanken ska anta resultatramverk för sin respektive verksamhet och välkomnar särskilt de viktiga steg som tagits i den riktningen i samband med antagandet av Världsbanksgruppens nya strategi hösten 2013 (se prop. 2013/14:1 utg.omr. 7).

6.5 Transparens och anti-korruptionsarbete

Under verksamhetsperioden har institutionernas öppenhet förbättrats. Exempelvis har AfDB reviderat sin offentlighetspolicy. Den reviderade policyn innebär att styrelsens beslutsunderlag som regel offentliggörs. Beslut om att i undantagsfall inte offentliggöra enskilda dokument kan överklagas till en oberoende panel. I Världsbankens policy för allmänhetens tillgång till information är utgångspunkten att alla handlingar är offentliga. Undantag gäller enbart i särskilda fall, bl.a. för information om enskilda personer och viss finansiell information. Även IDB:s nya informationspolicy har offentlighet som regel och sekretess som undantag. Vidare har Världsbanksgruppen väsentligt förbättrat möjligheterna för allmänheten att få tillgång till statistik och information om enskilda projekt. Detta ökar möjligheterna för medborgare i verksamhetsländerna att följa gruppens insatser och utkräva ansvar vid eventuella brister.

AfDB:s styrelse beslutade 2012 om ett nytt styrdokument om öppenhet och insyn i bankens arbete. Genom beslutet antog banken för första gången en offentlighetsprincip, enligt vilken alla bankens handlingar är offentliga så länge de inte är upptagna på en särskild lista med undantag. Sverige samordnade arbetet med att driva en gemensam position i den aktuella frågan i bankens nordisk-indiska valkrets.

I IMF har en större andel dokument publicerats i snabbare takt, delvis tack vare de åtgärder som vidtogs 2009 för att förbättra institutionens öppenhet. En översyn av IMF:s offentlighetspolicy gjordes under 2013, då beslut togs om att fonden ska verka för att fler dokument ska offentliggöras och tillgängligheten ska öka.

Vissa framsteg i fråga om öppenhet har även gjorts när det gäller processerna för tillsättning av institutionernas högsta ledningar. I Världsbanken och IMF finns nu processer för tillsättning av institutionernas

högsta chefer, som slår fast att kandidater från alla medlemsländer ska kunna söka tjänsterna.

Inför valet av EBRD:s nuvarande chef 2012 uppmärksammades att det inte fanns några regler för hur själva omröstningsprocessen skulle gå till. En ny process, som ska omfatta hela rekryteringsprocessen, ska därför tas fram före nästa val.

Arbetet med att motverka korruption i institutionernas verksamhet har fortsatt. I april 2010 ingick AfDB, AsDB, EBRD, IDB och Världsbanken ett avtal som innebär att företag och individer som har stängts av från samarbete med en av institutionerna till följd av oegentligheter i samband med ett projekt även kan bli avstängda av de andra institutionerna. Samarbetet syftar till att öka kostnaderna för korruption och förhindra korrupta aktörers möjlighet att få kontrakt med institutionerna. Under 2012 och 2013 har samtliga berörda organisationer reviderat arbetssätt och regelverk så att detta avtal nu även är operativt.

Regeringens prioriteringar

Regeringen verkar för ökad transparens och öppenhet inom IMF och välkomnar de framsteg som institutionen gjort på området, samtidigt som det fortfarande finns utrymme för förbättringar.

Regeringen har i flera år verkat för att tillsättningen av institutionernas ledningar ska ske i öppna och meritbaserade processer, som är öppna för sökande från alla medlemsländer. I samband med valet av ny president i AsDB och inför valet av ny president i IDB har regeringen tillsammans med ett antal andra länder agerat för att dessa principer ska vara vägledande i rekryteringsprocessen.

Regeringen verkar för att institutionerna ska ha starka regelverk för att motverka korruption och för att åtgärder mot korruption ska integreras i institutionernas verksamhet.

7 Viktiga framtidsfrågor i institutionerna

Den globala ekonomin och de internationella finansiella marknaderna börjar stabiliseras efter den ekonomiska krisen, även om osäkerheter kvarstår. IMF:s arbete kommer alltmer att skifta från akut krishantering till att bistå länder med att skapa förutsättningar för hållbar tillväxt i framtiden.

Inom IMF:s övervakning fortskrider arbetet med makrotillsyn och fonden kommer att ta fram riktlinjer för hur den ska utföra tillsynen i praktiken.

IMF:s medlemsländer ska, som anförts i avsnitt 6.1, enas om en ny kvotformel. Denna ska användas vid kommande kvotöversyner under lång tid framöver och det är således viktigt att säkra Sveriges inflytande. En översyn av kvotresurserna, den femtonde kvotöversynen, ska också genomföras. Beslutet om kvotformeln är sammanlänkat med beslutet om den femtonde kvotöversynen. Många länder har efterfrågat en stor

kvotshöjning för att möjliggöra en korrigerande av röststyrkan. En viktig fråga är hur stort behov IMF har av reserver för att hantera eventuella kreditförluster. I samband med översynen kommer även frågan om hur europeiska höginkomstländers representation i IMF:s ska minskas att behandlas. Även i Världsbanken och EBRD pågår en diskussion om representationen i institutionernas styrelser i riktning mot ett minskat europeiskt inflytande.

Den globala ekonomiska utvecklingen de senaste decennierna har inneburit en stark ekonomisk utveckling i många länder. Detta har lett till att färre länder ges tillgång till de biståndssubventionerade resurser som IDA erbjuder. Om den ekonomiska utvecklingen fortsätter i nuvarande takt beräknas antalet länder som får resurser från IDA att ha halverats 2025. De flesta mottagarländerna kommer då att vara afrikanska, sviktande och konfliktdrabbade länder med särskilda fattigdomsutmaningar. Detta reser frågor om både IDA:s och AfDF:s framtida inriktning. Det minskande antalet låginkomstländer har föranlett att man inom AsDB diskuterar möjligheten att slå hop bankens och AsDF:s finansiella tillgångar. De långsiktiga effekterna av dessa förändringar behöver följas noggrant framöver.

I takt med att allt fler låginkomstländer ökar sina inkomster och blir kreditvärdiga kommer fler länder att kunna låna på marknadsmässiga villkor. För flera av institutionerna är det en utmaning att på ett tillfredsställande sätt möta efterfrågan från dessa länder. Detta gör att man inom en överskådlig framtid behöver se över lånevillkoren inom bankerna och deras fonder.

I flera institutioner, bl.a. IDA, IBRD och EBRD, pågår en diskussion om vilka villkor som ska gälla för utfasning av långivning till vissa låntagarländer som inte längre är kvalificerade för utlåning från institutionerna.

Världsbanken har konstaterat att ett ekonomiskt perspektiv på jämställdhet måste kombineras med ett stärkande av kvinnors rättigheter i ett brett samhällsperspektiv. Rättighetsområdet är ännu ett relativt utforskat för banken, som avser utveckla sitt arbete inom tre pilotområden – diskriminering på arbetsmarknaden, kvinnors röst och deltagande i samhället samt könsbaserat våld.

År 2015 är måldatum för millennieutvecklingsmålen. Arbetet med att utvärdera dessa mål samt slå fast en ny utvecklingsdagordning och hållbara globala utvecklingsmål pågår framför allt inom ramen för FN-systemet. De internationella finansiella institutionerna har dock gjort betydande insatser i arbetet med att nå millennieutvecklingsmålen. Vidare ska de bidra med analytisk kapacitet i det pågående arbetet med att formulera nya mål, t.ex. kring mätmetoder och utveckling av indikatorer. Institutionerna kommer att integrera de nya globala utvecklingsmålen i verksamheten när målen väl fastslagits. Världsbanken har med sin nya övergripande strategi redan pekat ut en framtida inriktning. Banken avser dock att se över och, i den mån det är nödvändigt, anpassa strategin när de nya hållbara globala utvecklingsmålen väl beslutats.

Globala händelser, som klimatförändringar och finanskrisen, samt enskilda händelser, som den arabiska våren, har medfört ett större fokus på inkluderande och hållbar tillväxt. En central utmaning ligger i att

Skr. 2013/14:139 utveckla såväl analysformer som konkreta verktyg för att stötta fattiga människors deltagande i tillväxtprocesser som drivs av en växande privat sektor. Arbetsskapande åtgärder inom den privata sektorn spelar en central roll i detta sammanhang.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att de internationella finansiella institutionerna överlag utgör en stabiliserande kraft i återhämtningen efter den ekonomiska och finansiella krisen, bl.a. genom den omfattande finansieringen till institutionernas medlemsländer. Institutionerna bör fortsätta att främja medlemsländernas förutsättningar för ekonomisk tillväxt och finansiell stabilitet. Särskilt IMF har haft och bedöms fortsätta ha en nyckelroll i världsekonomin. Regeringen anser att det bör finnas en global institution som har ett övergripande ansvar för att övervaka den globala ekonomin. Detta är viktigt för att få en överblick över den globala ekonomin och dess risker samt möjliggöra konsistenta rekommendationer om vilken ekonomisk politik som bör bedrivas. Av denna anledning bör förbättringar av IMF:s övervakningsarbete prioriteras.

Regeringen välkomnar utfasningen av långivning i de berörda institutionerna. Det är viktigt att reglerna för detta blir flexibla nog för att låta länder som nyligen slutat låna få möjlighet att låna igen om ett starkt behov skulle uppstå.

Regeringen fortsätter att strategiskt driva jämställdhetsfrågorna i institutionerna, vilket hittills har gett ett gott resultat. Detta sker bl.a. i samband med finansiering av metod- och analysutveckling och påfyllnadsförhandlingar, samt i Världsbanken genom en samfinansieringsfond som fokuserar på mänskliga rättigheter.

Millennieutvecklingsmålen har tjänat sitt syfte väl. Regeringen är fortsatt starkt engagerad i utformningen av nya hållbara mål som kan bidra till att vägleda det internationella samfundets strävan efter utveckling. Regeringen välkomnar de internationella finansiella institutionernas bidrag till den nya utvecklingsdagordningen och anser att de har en central roll genom att bidra med kunskap och analys kring mätmetoder, resultatindikatorer och utvecklingsfinansiering. Det är av stor vikt att institutionerna även framöver tydligt ger utvecklingsmålen avtryck i sin verksamhet.

Beskrivning av de i skrivelsen behandlade internationella finansiella institutionerna¹

Skr. 2013/14:139
Bilaga

Afrikanska utvecklingsbanken (AfDB)

1. Grundläggande information

Mandat	AfDB, som grundades år 1964, ska bidra till att minska fattigdom och förbättra levnadsvillkoren i Afrika samt mobilisera resurser för världsdelen ekonomiska och sociala utveckling.
Verksamhet	<p>AfDB bedriver verksamhet genom en bank och en fond, Afrikanska utvecklingsfonden (AfDF).</p> <p>AfDB finansierar projekt i privat och offentlig sektor samt tillhandahåller lån till medelinkomstländer på i stort sett kommersiella villkor. Finansieringen sker i huvudsak genom lån, garantier och ägarkapitalinvesteringar.</p> <p>AfDF tillhandahåller lån på förmånliga villkor och gåvor till de 39 fattigaste länderna i Afrika. Fonden fylls på vart tredje år. De operativa prioriteringarna skiljer sig åt mellan påfyllningsperioderna. För perioden 2011–2013 var prioriteringarna infrastruktur, god samhällsstyrning, regional integration och ett ökat engagemang i sviktande stater.</p> <p>År 2013 beslutade bankens och fondens styrelser om en gemensam, övergripande tioårig strategi för 2013–2022. De fem prioriterade verksamhetsområdena är infrastruktur, regional integration, god samhällsstyrning, utveckling av den privata sektorn samt högre utbildning och yrkesutbildning.</p>
Styrning	<p><u>Högsta beslutande organ</u>: Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige företräds sedan den 5 december 2013 av statssekreteraren Tanja Rasmusson.</p> <p><u>Organ för beslut</u>: Exekutivstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av finländaren Heikki Tuunanen.</p> <p><u>Chef</u>: Rwandiske Donald Kaberuka. Hans andra och sista förordnande löper ut 2015.</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p><u>Medlemmar</u>: 79 länder, varav 54 i verksamhetsregionen</p> <p><u>Huvudkontor</u>: Abidjan, Elfenbenskusten. Sedan 2003 är huvudkontoret tillfälligt placerat i Tunis, Tunisien.</p> <p><u>Antal anställda</u>: 2 065 personer</p>

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Våren 2012 antog banken en ny öppenhetspolitik. För första gången fick banken en offentlighetsprincip, enligt vilken samtliga handlingar ska vara offentliga, såvida de inte finns upptagna på en särskild lista med undantag.
Könsfördelning i institutionen	<p><u>Andel anställda kvinnor</u>: 38 procent</p> <p><u>Andel kvinnor i chefsposition</u>: 27 procent</p>

¹ Uppgifterna är från den 31 december 2013, om inte annat anges.

Löne- och ersättningsfrågor
Banken ser löpande över sina löner som del av den årliga budgetprocessen, där utgångspunkten för lönesättningen är en prestationsbaserad ansats. Den mer genomgripande översynen av löne- och ersättnings-systemet som bankledningen hade föresatt sig att genomföra under 2013 har skjutits upp.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk
Lån från AfDB till medelinkomstländer har en löptid på högst 20 år, varav upp till 5 år är amorteringsfria. Lån till låginkomstländer genom AfDF är vanligen räntefria. Avgifter tas dock ut för icke utbetalda lån och försenade amorteringar. Löptiderna är upp till 50 år, varav de amorteringsfria perioderna är upp till 10 år. År 2013 beslutade banken att fr.o.m 2014 något skärpa villkoren för lån från AfDF.

Resultatramverk
AfDB började under 2013 se över sitt resultatramverk från 2010. Rapporteringen enligt detta ramverk ger möjlighet till löpande uppföljning under tiden som insatserna pågår. I syfte att samlat följa upp genomförandet av ramverket håller banken bl.a. årliga översynsmöten.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital
665,6 miljarder kronor, varav 3,1 miljarder kronor i inbetalt kapital

Utlåning som godkändes under 2013
Godkända lån och bidrag (totalt): Insatser för 39,0 miljarder kronor. Av beloppet avsåg 83 procent lån.
Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag: 18,1 miljarder kronor
Biståndssubventionerade lån och bidrag: 20,9 miljarder kronor

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel
Inbetalt kapital: 489 miljoner kronor
Garantikapital: 9,4 miljarder kronor
Svensk röst- och ägarandel: Röst- och ägarandelen i AfDB är 1,56. I AfDF är röstandelen 2,67 procent.

Svenskt bidrag till institutionen 2013
Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet: 51,1 miljoner kronor
Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet: 815,8 miljoner kronor
Bidrag till multi-bi-insatser²: 15,0 miljoner kronor

Sveriges valkrets
Danmark, Finland, Indien och Norge

Svenskar i institutionen
Fem, varav en i ledande ställning

Sveriges andel av institutionens upphandling
1,39 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster 2013

² Multi-bi-insatser är bilateralt bistånd som kanaliseras via multilaterala organisationer (utöver basbudgetstöd), men som är öronmärkt för ett specifikt syfte. Sådana insatser kan innefatta en mängd olika typer av stöd, t.ex. stora tematiska bidrag på global nivå, finansiering av regionala program och tematiska områden samt insatser i olika länder.

1. Grundläggande information

Mandat	AsDB, som grundades 1966, har som mål att utrota fattigdomen och öka levnadsstandarden i Asien och Oceanien.
Verksamhet	AsDB bedriver verksamhet genom en bank och en fond, Asiatiska utvecklingsfonden (AsDF). AsDF ger gåvor och lån på förmånliga villkor till de fattigaste länderna. AsDB ger lån till medelinkomstländer och finansierar projekt i den privata sektorn i linje med FN:s millenniemål om att halvera fattigdomen till år 2015. En långsiktig strategi för 2008–2020 styr verksamheten på ett övergripande plan. Tre strategiska områden har identifierats: inkluderande ekonomisk tillväxt, miljömässigt hållbar tillväxt och regional integration. Strategin är föremål för en halvtidsöversyn under 2014. Verksamheten inriktas på fem områden: infrastruktur (energi, transport, vattenförsörjning), utveckling av den finansiella sektorn, utbildning, miljö samt regionalt samarbete och integration.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ</u> : Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige företräds sedan den 5 december 2013 av statssekreteraren Tanja Rasmussen. <u>Organ för beslut</u> : Exekutivstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av kanadensiskan Micheline Aucoin. <u>Chef</u> : japanske Takehito Nakao, förordnad t.o.m. november 2016
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar</u> : 67 länder, varav 48 är regionala medlemmar (45 av dem är regionala utvecklingsländer och 19 icke-regionala) <u>Huvudkontor</u> : Manila, Filippinerna <u>Antal anställda</u> : 2 976 personer

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	AsDB:s offentlighetspolicy, som reviderades 2011, erkänner allmänhetens rätt till information. Den innebär också att dokumenten som skickas till styrelsen för beslut offentliggörs i samband med att styrelsen får tillgång till dem och att ett beslut från AsDB om att inte offentliggöra ett dokument kan överklagas till en oberoende panel.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 35 procent (gäller internationella tjänstemän) <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 28 procent
Löne- och ersättningsfrågor	Lönesystemet är utformat på samma sätt som i Världsbanken, med en prestationsbaserad ansats. I samband med en oberoende översyn 2010 bedömdes AsDB:s löner och ersättningar stå sig väl i förhållande till de villkor som tillämpas på jämförbara marknader. AsDB har beslutat att regelbundet göra en undersökning av lönerna på de jämförbara marknaderna och hålla löneutvecklingen i nivå med utvecklingen i Världsbanken.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	<p>Lån till den offentliga sektorn i samarbetslandet ges antingen genom stöd till sektorer eller tematiskt budgetstöd eller genom projektstöd till specifika insatser. I samband med att budgetstöd lämnas uppställs krav på både reformering av institutioner och den ekonomiska politiken. Dessutom investerar AsDB i och lånar ut medel till företag i den privata sektorn som har en tydlig utvecklingspotential. Lån från AsDB ges med förmånliga villkor som innebär lägre lånekostnader än på kapitalmarknaden.</p> <p>AsDF ger subventionerade lån, eller rena gåvor, till de allra fattigaste utvecklingsländerna. Lånen löper på mellan 24 och 40 år, varav 8–10 år är amorteringsfria. Räntan ligger normalt på mellan 1 och 2 procent. AsDF fokuserar primärt på den offentliga sektorn samt områdena infrastruktur och utbildning.</p>
Resultatramverk	<p>AsDB:s resultatramverk, som antogs 2008 och förnyades 2013, speglar åtaganden i bankens långsiktiga strategi. Resultatramverket omfattar hela institutionen och har fyra nivåer: regionens övergripande resultat, AsDB:s bidrag till dessa i form av utfall av insatser, effektivitet i verksamheten samt organisationens effektivitet. Varje år görs en uppföljning av resultaten som publiceras.</p>

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	1 141,8 miljarder kronor, varav 51,3 miljarder kronor i inbetalt kapital
Utlåning som godkändes under 2013	<p><u>Godkända lån och bidrag (totalt):</u> 93,4 miljarder kronor</p> <p><u>Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag:</u> 67,3 miljarder kronor</p> <p><u>Biståndssubventionerade lån och bidrag:</u> 26,1 miljarder kronor</p>

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel	<p><u>Inbetalt kapital:</u> 1,3 miljarder kronor</p> <p><u>Garantikapital:</u> 36,5 miljarder kronor</p> <p><u>Svensk röst- och ägarandel:</u> Röstandel 0,57 procent och ägarandel 0,34 procent</p>
Svenskt bidrag till institutionen under 2013	<p><u>Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet:</u> 16,3 miljoner kronor (kapitalökning)</p> <p><u>Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet:</u> 92,2 miljoner kronor</p> <p><u>Bidrag till multi-bi-insatser:</u> 151,5 miljoner kronor</p>
Sveriges valkrets	Danmark, Norge, Finland, Irland, Kanada och Nederländerna
Svenskar i institutionen	Sju, varav ingen i ledande ställning
Sveriges andel av institutionens upphandlingar 2013	Cirka 0,25 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster

1. Grundläggande information

Mandat	Institutionen grundades 1956. CEB:s mål är att bidra till förbättrade levnadsförhållanden och social sammanhållning i de mest eftersatta regionerna i Europa.
Verksamhet	CEB ger långfristiga lån och garantier till projekt i offentlig eller privat sektor inom särskilda områden med anknytning till Europarådets verksamhet. Projekt med en social inriktning prioriteras, såsom stöd åt flyktingar, återuppbyggnad efter naturkatastrofer, insatser för utsatta folkgrupper och miljöskydd.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ:</u> Styrelsen, som vanligtvis sammanträder tre gånger per år. Sverige representeras av ambassadören vid Europarådet, Carl-Henrik Ehrenkrona. <u>Organ för beslut:</u> Administrativa rådet. Sverige företräds av departementsrådet Eva Haghanipour. <u>Chef:</u> tyske Rolf Wenzel, förordnad t.o.m. december 2016
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar:</u> 40 länder <u>Huvudkontor:</u> Paris, Frankrike <u>Antal anställda:</u> 183 personer

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	CEB har en öppenhetspolicy, vars syfte är att möjliggöra största möjliga tillgång till information om banken. Enligt policyn ska information om bankens organisation och styrning samt dess operationella verksamhet göras tillgänglig för allmänheten. Undantag från policyn görs för information som betraktas som konfidentiell, vilket bl.a. inkluderar dokument som rör ledningsorganens beslutsprocesser, affärsinformation från motparter och material avsett för internt bruk.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor:</u> 54 procent <u>Andel kvinnor i chefsposition:</u> 21 procent
Löne- och ersättningsfrågor	Personalens löner justeras årligen som en del av budgetprocessen. Justeringen av löneskalan baseras på beräkningar från en lönejusteringsmodell, som även används av bl.a. Europarådet, OECD och NATO och huvudsakligen bygger på utvecklingen av konsumentprisindex, samt ett referensindex för lönenivåerna i åtta nationella offentliga förvaltningar. Utöver justeringen av löneskalan är delar av personalen berättigad till stegvisa löneökningar.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	CEB erbjuder långfristiga lån, normalt på marknadsmässiga villkor, men har också möjlighet att ge räntesubventioner till projekt med särskilt hög social effekt i de fattigaste medlemsländerna och att i dessa länder ge gåvomedel till insatser vid t.ex. naturkatastrofer. Banken kan finansiera projekt i samtliga medlemsländer, men fokuserar särskilt på länderna i Central- och Östeuropa.
Resultatramverk	CEB har ett antal resultatindikatorer för verksamheten som följs upp årligen. Tematisk utvärdering sker inom bankens olika verksamhetsområden. För enskilda projekt följs främst finansiella prestationer upp. Det sker dock ingen systematisk utvärdering av hur individuella projekt bidrar till bankens mål.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	49,3 miljarder kronor, varav 5,5 miljarder kronor i inbetalt kapital.
Utlåning som godkändes under 2013	<u>Godkända lån och bidrag (totalt):</u> 20,3 miljarder kronor <u>Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag:</u> 20,3 miljarder kronor <u>Biståndssubventionerade lån och bidrag:</u> 1,5 miljarder kronor

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel	<u>Inbetalt kapital:</u> 138,0 miljoner kronor <u>Garantikapital:</u> 1,1 miljarder kronor <u>Svensk röst- och ägarandel:</u> 2,53 procent
Svenskt bidrag till institutionen under 2013	<u>Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet:</u> Sverige betalar en årlig medlemsavgift till CEB, som 2013 uppgick till 207 556 kronor. <u>Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet:</u> 0 kronor <u>Bidrag till multi-bi-insatser:</u> 0 kronor
Sveriges valkrets	Styrelsen är inte indelad i valkretsar.
Svenskar i institutionen	Tre, varav ingen i ledande ställning
Sveriges andel av institutionens upphandlingar 2013	Information saknas.

1. Grundläggande information

Mandat	EIB, som grundades 1958, är EU:s finansieringsinstitution med uppdrag att stödja EU:s policyområden genom att bidra med långfristig finansiering till investeringsprojekt.
Verksamhet	EIB finansierar projekt inom både den privata och den offentliga sektorn. EIB kan t.ex. ge lån till lokala banker för vidareutlåning till små- och medelstora företag, finansiera infrastrukturprojekt samt underlätta för medlemsstater att ta del av EU:s strukturfondsmedel, dels genom teknisk expertis för att utforma projekten, dels genom att bidra med lån. Banken ger inte generellt budgetstöd. EIB fattar självständigt sina beslut inom EU:s institutionella system.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ</u> : Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Anders Borg. <u>Organ för beslut</u> : Direktörsstyrelsen. Sverige representeras av Anna Brandt. <u>Chef</u> : tyske Werner Hoyer, förordnad t.o.m. december 2017
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar</u> : 28 länder (EU:s medlemsstater) <u>Huvudkontor</u> : Luxemburg, Luxemburg <u>Antal anställda</u> : 2 143 personer (ca 2 500 inklusive Europeiska investeringsfonden)

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	EIB antog 2010 en uppdaterad öppenhetspolicy, som syftar till att säkerställa att EIB i största möjliga utsträckning ger utomstående tillgång till information om bankens styrning, strategi, policyer och verksamhet.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 53 procent <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 22 procent
Löne- och ersättningsfrågor	Storleken på den årliga lönejusteringen styrs i dag främst av inflationsnivån i Luxemburg. EIB:s ledning beslutar om hur mycket medel som totalt går till bankens bonussystem utifrån det löneutrymme som fastställts av direktörsstyrelsen i EIB:s affärsplan. Dessutom finns en bonuskomponent som delas ut till samtliga anställda om EIB uppnår fastställda prestationsindikatorer, och en komponent som belönar individuella prestationer. Ovanstående gäller för personer anställda fram till juli 2013. I EIB pågår för närvarande ett arbete med att ta fram ett nytt lönesystem för anställda fr.o.m. juli 2013. De generella principerna för detta godkändes av direktörsstyrelsen i december 2013 och en av de centrala komponenterna är att löneökningar enligt detta system ska vara prestationsbaserade och inte ha någon automatisk eller inflationskopplad del.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	EIB ger huvudsakligen lån till projekt med en ränta som ska reflektera den risk projektet har. Löptiden sätts enskilt för varje lån. Prissättningen av lån har följande komponenter: en basränta som reflekterar EIB:s upplåningskostnad, ett administrativt tillägg som ska täcka lånets administrativa kostnader och ett riskillägg.
-------------	--

Resultatramverk	<p>För verksamheten inom EU tillämpas en mervärdesmodell på projektnivå med en förhandsbedömning utifrån tre kriterier: hur väl projektet bidrar till EU-mål, projektets ekonomiska motiv och EIB:s mervärde i projektet.</p> <p>En uppföljning sker då investeringen har genomförts. Mervärdesmodellen styr till viss del allokeringen av resurser mellan sektorer och påverkar den kollektiva bonuskomponenten för hela personalen.</p> <p>För utlåningen utanför EU finns ett resultatramverk. Detta syftar bl.a. till att tydliggöra projektens utvecklingsresultat och förbättra bankens förmåga att kommunicera de resultat som uppnås. Genom ramverket görs förhandsbedömningar av projekt utifrån tre kriterier: hur väl de uppfyller EIB:s mandat, vilka utvecklingsresultat som förväntas uppnås och EIB:s mervärde i förhållande till kommersiell finansiering.</p>
-----------------	--

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	2 164 miljarder kronor, varav 193 miljarder kronor i inbetalt kapital
Utlåning som godkändes under 2013	<p><u>Godkända lån och bidrag (totalt):</u> 465 miljarder kronor</p> <p><u>Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag:</u> 465 miljarder kronor</p> <p><u>Biståndssubventionerade lån och bidrag:</u> EIB förfogar över medel som kan användas till räntesubventioner för lån utanför EU. Det saknas uppgift om till vilket belopp dessa medel uppgick 2013.</p>

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel	<p><u>Inbetalt kapital:</u> 5,7 miljarder kronor</p> <p><u>Garantikapital:</u> 58,7 miljarder kronor</p> <p><u>Svensk röst- och ägarandel:</u> 3 procent</p>
Svenskt bidrag till institutionen under 2013	<p><u>Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet:</u> 0 kronor</p> <p><u>Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet:</u> En del av Sveriges bidrag till Europeiska utvecklingsfonden gick till EIB:s verksamhet. Det saknas uppgift om till vilket belopp detta bidrag uppgick till.</p> <p><u>Bidrag till multi-bi-insatser:</u> Uppgift saknas</p>
Sveriges valkrets	Finland, Estland, Lettland, Litauen och Österrike. Valkretsen har en gemensam representant i bankens högsta ledning, dvs. en av de åtta vice-cheferna.
Svenskar i institutionen	34, varav 2 på ledningsnivå
Sveriges andel av institutionens upphandlingar 2013	1,1 procent (2012), exklusive svenska bankers andel av de obligations-emissioner som EIB gjorde i icke-centrala valutor (dvs. inte euro, brittiska pund eller US-dollar).

1. Grundläggande information

Mandat	EBRD har i uppdrag att främja övergången från planekonomi till marknadsekonomi. Banken kan endast bedriva verksamhet i länder som bekänner sig till, och har börjat tillämpa, principer om demokrati med flerpartisystem, pluralism och marknadsekonomi.
Verksamhet	<p>Verksamheten i EBRD grundar sig på att det finns ett stort behov av modernisering av de tidigare planekonomierna. EBRD finansierar projekt i offentlig och privat sektor i verksamhetsregionen som f.n. omfattar 29 länder i de tidigare planekonomierna i Central- och Östeuropa, inklusive de numera självständiga länderna i det tidigare Sovjetunionen, samt Mongoliet och Turkiet. Verksamhetsområdet har nyligen även utvidgats till att omfatta länder i södra och östra Medelhavsområdet.</p> <p>EBRD ska stödja en miljömässigt hållbar utveckling och har en särskild inriktning på den privata sektorn. Finansieringen sker företrädesvis genom lån. EBRD kan även göra aktiekapitalinvesteringar och utfärda garantier samt ge stöd genom tekniskt bistånd. EBRD bedriver verksamhet som finansieras genom upplåning baserad på bankens ägarkapital och förvaltar också fonder som finansieras med frivilliga bidrag från givare och vissa överföringar från bankens vinstmedel.</p>
Styrning	<p><u>Högsta beslutande organ</u>: Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Anders Borg.</p> <p><u>Organ för beslut</u>: Direktörsstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av Eva Srejber.</p> <p><u>Chef</u>: brittiske Suma Chakrabarti, förordnad t.o.m. juli 2016</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p><u>Medlemmar</u>: 64 länder, varav 34 i verksamhetsregionen, samt EU och EIB</p> <p><u>Huvudkontor</u>: London, Storbritannien</p> <p><u>Antal anställda</u>: 1 781 personer</p>

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	EBRD har principer för öppenhet med målet att ge allmänheten största möjliga tillgång till information och dokumentation. Samtidigt finns regler som skyddar låntagarinformation som med hänsyn till affärsmässiga relationer måste förbli konfidentiell.
Könsfördelning i institutionen	<p><u>Andel anställda kvinnor</u>: 54 procent (30 september 2013)</p> <p><u>Andel kvinnor i chefsposition</u>: 35 procent</p>
Löne- och ersättningsfrågor	Ramverket för löner och förmåner i EBRD har som mål att motivera de anställda och belöna prestationer utöver det vanliga samt att kunna attrahera och behålla personal. Den totala årliga potten för löneökningar baseras främst på löneutvecklingen på referensmarknader (i synnerhet utvecklingen i den finansiella sektorn i London) och i andra internationella institutioner. Den individuella lönehöjningen fördelas främst utifrån prestation. Bonus kan utbetalas under förutsättning att banken har uppnått vissa mål och fördelas individuellt baserat på prestation. Även andra förmåner än lön ingår i ersättningssystemet, vilket främst motiveras av att personalen inte omfattas av nationella pensions-, hälso- och sjukvårdssystem och då det bedöms önskvärt att personal från hela medlemskretsen arbetar i institutionen.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	EBRD arbetar i sin reguljära verksamhet främst med tre finansiella instrument: lån, garantier och ägarkapital. Gemensamt för dem är att finansiering ges utan koncessionella inslag, dvs. att affärsmässiga avgifter tas ut. Lån är det klart viktigaste instrumentet. Lånen kan ha både rörlig och fast ränta och ställs ut i någon av de stora internationella valutorna eller i den lokala valutan. Löptiden på lånen är oftast mellan 1 och 15 år. Därutöver förvaltar EBRD också fonder, främst för de fattigare verksamhetsländerna och för miljöåtgärder.
Resultatramverk	EBRD utvärderar sitt resultat enligt flera kriterier. Övergripande mål för bankens verksamhet fastställs i de medelfristiga strategierna. Mer detaljerade årliga mål finns i den årliga affärsplanen som följs upp kvartals- och årsvis. Målen är både kvalitativa och kvantitativa. Det finns också en intern, oberoende utvärderingsfunktion som publicerar en årlig utvärderingsrapport. Utvärderingar görs av i vilken grad finansierade projekt har varit framgångsrika och vilken transitionseffekt de har haft, dvs. i vilken utsträckning de har främjat reformer, övergången till en öppen marknadsekonomi och utvecklingen av den privata sektorn. Därutöver finns en omfattande finansiell resultatanalys som innefattar löpande värdering av värde och risk i enskilda projekt.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	266 miljarder kronor, varav 55 miljarder kronor i inbetalt kapital
Utlåning som godkändes under 2013	<u>Godkända lån och bidrag (totalt):</u> 76,0 miljarder kronor <u>Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag:</u> 76,0 miljarder kronor <u>Biståndssubventionerade lån och bidrag:</u> Uppgift saknas

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel	<u>Inbetalt kapital:</u> 1,3 miljarder kronor <u>Garantikapital:</u> 4,8 miljarder kronor <u>Svensk röst- och ägarandel:</u> 2,28 procent
Svenskt bidrag till institutionen under 2013	<u>Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet:</u> 0 kronor <u>Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet:</u> 11,0 miljarder kronor <u>Bidrag till multi-bi-insatser:</u> 73,6 miljarder kronor
Sveriges valkrets	Estland och Island
Svenskar i institutionen	19, varav 3 i ledande ställning
Sveriges andel av institutionens upphandlingar	0,12 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster (uppgift för 2012)

1. Grundläggande information

Mandat	IDB bildades 1959. Bankens har i uppdrag att minska fattigdom och ojämlikhet, samt bidra till hållbar tillväxt och påskynda den ekonomiska utvecklingen i medlemsländerna.
Verksamhet	Den Interamerikanska utvecklingsgruppen består av tre institutioner: IDB, som ger lån, tekniskt stöd och rådgivning till offentlig och privat sektor, Interamerikanska investeringsstyrelsen (IIC), som investerar i den privata sektorn och Multilaterala investeringsfonden (MIF), som tillhandahåller mikrofinansiering och tekniskt stöd till den privata sektorn. Vidare finns en särskild fond, som ingår i IDB och tillhandahåller lån på förmånliga villkor till regionens fattigaste länder. Banken har i sin institutionella strategi slagit fast fem prioriteringar: infrastrukturella investeringar, tillväxtskapande institutioner, miljöfrågor, regional och global integration samt välfärdssatsningar för större jämlikhet och produktivitet.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ</u> : Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av utrikesrådet Ann-Sofie Nilsson. <u>Organ för beslut</u> : Exekutivstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av spanjorskan Maria Perez Ribes. <u>Chef</u> : colombianske Alberto Moreno, förordnad t.o.m. oktober 2015
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar</u> : 48 länder, varav 28 i verksamhetsregionen <u>Huvudkontor</u> : Washington DC, USA <u>Antal anställda</u> : 2 036 personer

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	År 2010 godkände styrelsen en ny öppenhetspolicy som anger att de flesta av bankens dokument som behandlar projekt och styrelsemöten ska publiceras. Policyn ger även rätt till prövning av ett beslut om att inte lämna ut en handling. Prövningen görs i första hand av en intern kommitté och i andra hand av en extern panel.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 51 procent <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 34 procent
Löne- och ersättningsfrågor	IDB har ett ersättningsramverk med resultatbaserad lön, jämförelser med motsvarande arbetsmarknader, rörliga ersättningar, förmåner utöver lön och treåriga totalöversyner.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	IDB ger lån till medelinkomstländer och förmånliga lån till de fattigaste länderna i regionen. Löptiden för lånen varierar. För förmånliga lån till de fattigaste länderna är löptiden högst 40 år. Gåvor ges även till Haiti med totalt 13 miljarder kronor fram till 2020. IDB:s utlåning och gåvor finansieras i huvudsak på fyra sätt: från medlemsländernas bidrag, upplåning på kapitalmarknaden, värdeökning i banken och medfinansiering av riskkapitalinvesteringar.
-------------	--

Resultatramverk IDB:s resultatramverk utgår från bankens fem prioriteringar. Ramverket syftar till att underlätta ägarnas övervakning av bankens bidrag till regionala utvecklingsmål samt uppföljning av bankens resultatindikatorer och effektivitet. Ramverket ska öka bankens öppenhet och möjligheterna att utkräva ansvar.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital 837 miljarder kronor, varav 32,1 miljarder kronor i inbetalt kapital

Utlåning som godkändes under 2011 Godkända lån och bidrag (totalt): 91,4 miljarder kronor
Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag: 86,0 miljarder kronor
Biståndssubventionerade lån och bidrag: 1,6 miljarder kronor

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel Inbetalt kapital: 379,0 miljoner kronor (exklusive Sveriges inbetalningar till IIC och MIF)

Garantikapital: 2,6 miljarder kronor

Svensk röst- och ägarandel: 0,33 procent

Svenskt bidrag till institutionen under 2013 Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet: 7,2 miljoner kronor

Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet: 2,8 miljoner kronor

Bidrag till multi-bi-insatser: 0 kronor

Sveriges valkrets Danmark, Finland, Frankrike, Norge, Spanien och Österrike

Svenskar i institutionen Tre, varav ingen i ledande ställning

Sveriges andel av institutionens upphandlingar 2013 Ingen uppgift

1. Grundläggande information

Mandat	IMF grundades 1944 och ska främja handel, sysselsättning och tillväxt genom att verka för internationellt monetärt samarbete samt makroekonomisk och finansiell stabilitet.
Verksamhet	IMF övervakar och analyserar den globala ekonomiska och finansiella utvecklingen samt enskilda länders ekonomi, tillhandahåller finansiellt stöd till medlemsländer med betalningsbalansproblem, samt bistår medlemsländer med teknisk expertis för att bygga upp och förstärka deras administrativa och institutionella kapacitet.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ</u> : Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av riksbankschefen Stefan Ingves. <u>Organ för beslut</u> : Exekutivstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av norska Audun Gronn. <u>Övrigt</u> : IMF har ett policyskapande organ, Internationella monetära och finansiella kommittén, som normalt sammanträder två gånger per år och består av finansministrar eller centralbankschefer från de länder som har en representant i exekutivstyrelsen. IMF har även ett policyskapande organ för utvecklingsfrågor tillsammans med Världsbanksgruppen, Utvecklingskommittén, som möts två gånger per år och består av ministerrepresentanter från de 25 valkretsarna/länderna i Världsbankens exekutivstyrelse. <u>Chef</u> : franska Christine Lagarde, förordnad t.o.m. 2016
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar</u> : 188 länder <u>Huvudkontor</u> : Washington DC, USA <u>Antal anställda</u> : 2 518 personer

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Ett dokument ska publiceras om det inte finns starka och konkreta skäl för motsatsen, t.ex. att dokumentet innehåller potentiellt marknadspåverkande uppgifter. Medlemsländer måste aktivt invända mot en publicering av ett dokument som berör dem för att förhindra publicering.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 47 procent (den 30 april 2013) <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 21 procent (den 30 april 2013)
Löne- och ersättningsfrågor	Lönen har en strukturell och en prestationsbaserad del. Lönenivån anses vara lämplig om den ligger mellan 10 och 20 procent över de internationella jämförelsemarknaderna (offentlig sektor i USA, Frankrike, Japan och Tyskland). Det finns flera olika förmåner vid sidan av lönen.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk IMF:s låneramverk är uppdelat i biståndssubventionerad utlåning och icke-biståndssubventionerad, som finansieras helt separat.

	<i>Krav på ekonomiska reformer</i>	<i>Maximalt lånetak (i procent av kvot)</i>	<i>Lånens löptid och ränta*</i>
<i>Icke-biståndssubventionerad utlåning</i>			
Stand-by Arrangement	Fullständiga	200 procent per år, 600 procent för hela lånet (kan höjas i exceptionella fall)	3¼–5 år; normal ränta
Extended Fund Facility	Fullständiga	200 procent per år, 600 procent för hela lånet (kan höjas i exceptionella fall)	3¼–5 år; normal ränta
Flexible Credit Line	Inga (endast kvalifikationskriterier)	Inget tak	3¼–5 år; normal ränta
Precautionary and Liquidity Line	Begränsade	250–1000 procent beroende på löptid	3¼–5 år; normal ränta
Rapid Financing Instrument	Inga	50 procent per år, 100 procent för hela lånet	3¼–5 år; normal ränta
<i>Biståndssubventionerad utlåning</i>			
Extended Credit Facility	Fullständiga	100 procent per år, 300 procent för hela lånet (kan höjas i exceptionella fall)	5½–10 år; 0 procents ränta
Standby Credit Facility	Fullständiga	100 procent per år, 300 procent för hela lånet (kan höjas i exceptionella fall)	4–8 år; 0,25 procents ränta
Rapid Credit Facility	Inga (endast kvalifikationskriterier)	25 procent per år, 75 procent för hela lånet (kan höjas till 50 respektive 100 procent i exceptionella fall)	5½–10 år; 0 procents ränta

* Lånens löptid är den period under vilken lånen måste återbetalas. Med normal ränta avses IMF:s s.k. SDR-ränta med olika tillägg. SDR-räntan bestäms av räntorna på tremånaders statsobligationer eller motsvarande från Storbritannien, Japan, USA och eurozonen. Tilläggen ökar med lånets storlek och, vid förebyggande låneverktyg (Flexible Credit Line och Precautionary and Liquidity Line), om landet utnyttjar lånet.

Resultatramverk IMF har inget resultatramverk eftersom institutionen inte finansierar enskilda projekt.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital 2 390 miljarder kronor. IMF har inget inbetalt kapital. I stället är grundkapitalet (kvoterna) en del av medlemsländernas valutaserver som IMF kan dra på vid behov. Därutöver kan det multilaterala låneavtalet New Arrangement to Borrow (NAB), aktiveras då efterfrågan på IMF-resurser är extra stort. NAB omfattade vid 2013 års utgång 3 708 miljarder kronor.

Utlåning som godkändes under 2013 Godkänd utlåning (totalt): 333 miljarder kronor
Icke-biståndssubventionerad utlåning: 0 kronor
Biståndssubventionerad utlåning: 640 miljarder kronor

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel Svensk kvot: 24,0 miljarder kronor
Multilateralt låneavtal (NAB) och bilateralt lån: 44,5 miljarder kronor
Bilateralt lån: 67,1 miljarder kronor
Totalt åtagande: 135,6 miljarder kronor³
Svensk röst- och ägarandel: Ägarandel 1,01 procent (kvoter) och röstandel 0,98 procent

Svenskt bidrag till institutionen under 2013 Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet: 0 kronor
Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet: 10,0 miljarder kronor
Bidrag till multi-bi-insatser: 10,6 miljarder kronor

Sveriges valkrets Danmark, Estland, Finland, Island, Lettland, Litauen och Norge

Svenskar i institutionen Elva, varav en i ledande ställning

Sveriges andel av institutionens upphandlingar 2013 IMF finansierar inte projekt och har således ingen relaterad upphandling.

³ Inkluderar inte Riksbankens åtagande att delta i den frivilliga marknaden för speciella dragningsrätter om ca 47 miljarder kronor.

Nordiska investeringsbanken (NIB)

1. Grundläggande information

Mandat	Institutionen grundades 1975. NIB:s uppdrag är att främja hållbar tillväxt i ägarländerna genom att tillhandahålla långfristig, komplementär finansiering på marknadsmässiga villkor till projekt som främjar konkurrenskraft och miljö.
Verksamhet	Prioriterade sektorer för NIB:s utlåning är miljö, klimat, energi, transport och logistik samt innovation. Utlåningen är fokuserad på den privata sektorn, men riktas också i viss utsträckning till den offentliga sektorn.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ</u> : Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Anders Borg. <u>Organ för beslut</u> : Direktörsstyrelsen. Sverige representeras av Sven Hegelund. <u>Chef</u> : danske Henrik Normann, förordnad t.o.m. april 2017
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar</u> : Åtta länder <u>Huvudkontor</u> : Helsingfors, Finland <u>Antal anställda</u> : 178 personer

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Bankens öppenhetspolicy från 2011 anger att banken ska sträva efter att göra information om sina strategier, policyer och verksamhet tillgänglig för allmänheten. Information ska finnas tillgänglig om det inte finns övertygande skäl för sekretess. Undantag för öppenhetspolicyen görs bl.a. för dokument som rör ledningsorganens beslutsprocesser, affärsinformation från motparter och känslig information om personal eller tredjeman. Bankens webbplats är den huvudsakliga plattformen för att sprida information till allmänheten om bankens roll och verksamhet.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 48 procent <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 25 procent
Löne- och ersättningsfrågor	Stabens löner diskuteras årligen i styrelsen. Lönehöjningen består av tre element: inflationsökning (prognos för innevarande år), individuell lönejustering för befordran och marknadsanpassning samt prestationspremiering, som är att likna vid en bonus. Banken använder sig av externa referensgrupper vid lönejusteringar. Personalens löner jämförs med lönerna i de nordiska ländernas finansiella sektorer, förutom den administrativa personalen, vars löner endast jämförs med lönerna i den finansiella sektorn i Finland. För vissa specifika befattningar görs även jämförelser med andra institutioner som EBRD, EIB och OECD.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	Banken tillhandahåller långfristig finansiering genom tre låneverktyg: den ordinarie utlåningen, som uteslutande används för projekt i ägarländerna, samt miljölåneordningen och projektlåneordningen, som används för projekt i icke-medlemsländer. Lån från den ordinarie faciliteten förutsätter att ett projekt främjar konkurrenskraft och miljö. Miljölån kan ges till projekt i Polen, Ryssland, Ukraina och Vitryssland och syftar till att reducera gränsöverskridande miljöpåverkan på ägarländerna. Projektlån finansierar projekt i icke-ägarländer av gemensamt intresse för bankens ägarländer och mottagarlandet. Den senare utlåningen är inriktad på ett antal länder i närområdet och vissa tillväxtekonomier.
Resultatramverk	Innan ett projekt godkänns utvärderas hur väl det bidrar till att uppnå bankens mandat. Varje projektförslag betygssätts på basis av dess förväntade inverkan på ägarländernas konkurrenskraft och miljö. NIB:s miljöpolicy innehåller miljökriterier som alla projekt måste möta. Målet är att minst 90 procent av alla projekt ska ha en bra eller utmärkt inverkan på miljö och/eller konkurrenskraft. Andelen projekt som får betygen bra eller utmärkt följs upp månatligen och i den årliga affärsplansuppföljningen. Dessutom ska minst 90 procent av utlåningen gå till bankens fokussektorer miljö, energi, transport och logistik samt innovation. Det sker dock ingen uppföljning av mandatuppfyllnaden på genomförda projekt.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	55 miljarder kronor, varav 3,8 miljarder kronor i inbetalt kapital
Utlåning som godkändes under 2013	<u>Godkända lån och bidrag (totalt):</u> 16,2 miljarder kronor <u>Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag:</u> 16,2 miljarder kronor <u>Biståndssubventionerade lån och bidrag:</u> 0 kronor

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel	<u>Inbetalt kapital:</u> 1,3 miljarder kronor <u>Garantikapital:</u> 17,7 miljarder kronor <u>Svensk röst- och ägarandel:</u> Ägarandel 34,6 procent och röststyrka 12,5 procent (de åtta medlemsländerna har varsin röst)
Svenskt bidrag till institutionen under 2013	<u>Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet:</u> 0 kronor <u>Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet:</u> 0 kronor <u>Bidrag till multi-bi-insatser:</u> 18,4 miljoner kronor
Sveriges valkrets	Styrelsen är inte indelad i valkretsar.
Svenskar i institutionen	19, varav 1 i ledande ställning
Sveriges andel av institutionens upphandlingar 2013	NIB för inte statistik över upphandlingar under de enskilda lånen varför tillgänglig information saknas. Dock utbetalades under 2013 ca 4,5 miljarder kronor till svenska låntagare för svenska leveranser av varor och tjänster.

1. Grundläggande information

Mandat	Uppdraget för hela Världsbanksgruppen, som grundades 1944, är att minska fattigdom genom att stödja en inkluderande och hållbar globalisering, stärka tillväxten med hänsyn till miljön och skapa möjligheter och hopp för individer.
Verksamhet	<p>Världsbanksgruppen består av Världsbanken (Internationella återuppbyggnads- och utvecklingsbanken, IBRD), och Internationella utvecklingsfonden, IDA), IFC, Multilaterala investeringsorganet och Internationella centret för lösning av investeringstvister.</p> <p>IBRD:s verksamhet syftar till att minska fattigdomen i medelinkomstländer och kreditvärdiga låginkomstländer genom att främja hållbar utveckling genom lån och garantier samt analys- och rådgivningstjänster. IDA:s verksamhet syftar till att minska fattigdom genom förmånliga lån/gåvor för ekonomisk och social utveckling, ökad produktivitet och höjd levnadsstandard i de minst utvecklade länderna. IFC:s verksamhet syftar till att främja en hållbar ekonomisk tillväxt genom investeringar och rådgivning till främst den privata sektorn</p>
Styrning	<p><u>Högsta beslutande organ</u>: Guvernörstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Anders Borg.</p> <p><u>Chef</u>: amerikanske Jim Yong Kim, förordnad t.o.m. 2017</p> <p><u>Organ för beslut</u>: Exekutivstyrelsen. Sverige representeras i den nordisk-baltiska valkretsens av finska Satu Santala.</p> <p><u>Övrigt</u>: Världsbanksgruppen har även ett policyskapande organ för utvecklingsfrågor tillsammans med IMF, Utvecklingskommittén, som träffas två gånger per år och består av ministerrepresentanter från de 25 länderna/valkretsarna i Världsbankens exekutivstyrelse.</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p><u>Medlemmar</u>: IBRD har 188 medlemsländer, IDA 172 medlemsländer och IFC 182 medlemsländer</p> <p><u>Huvudkontor</u>: Washington DC, USA</p> <p><u>Antal anställda</u>: Cirka 9 000 personer i Världsbanken och 4 000 personer i IFC</p>

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Världsbanksgruppen arbetar sedan 2010 enligt en öppenhetspolicy, vars syfte är att öka bankens effektivitet och möjligheten till ansvarsutkrävande. Policyn innebär ett skifte i bankens inställning till spridning av information, öppenhet och utbyte av kunskap. I stället för att föreskriva vilken information som får lämnas ut anger policyn att all information ska lämnas ut, förutom den som finns på en undantagslista. Undantag kan bl.a. göras för personrelaterad information. Så mycket dokumentation som möjligt ska göras tillgänglig på Världsbankens hemsida och berörda landkontor.
Könsfördelning i institutionen	<p><u>Andel anställda kvinnor</u>: 45 procent i Världsbanken, 53 procent i IFC</p> <p><u>Andel kvinnor i chefsposition</u>: 36 procent i Världsbanken, 43 procent i IFC</p>

⁴ Världsbanken och IFC behandlas här samlat eftersom båda ingår i Världsbanksgruppen. Då Världsbanksgruppen har ett brutet räkenskapsår är de finansiella uppgifterna för institutionen från den 30 juni 2013.

Löne- och ersättningsfrågor En reformering av löne- och förmånssystemet slutfördes under 2012. Den största förändringen är att lönesättningen tydligare kopplas till prestation och att den formel som ligger till grund för lönesättningen har reviderats, bl.a. genom att den blivit mer lättillgänglig och tydligare speglar personalens prestationer. I en andra fas av lönereformen utvärderades även de jämförelsemarknader som används vid lönesättningen. Under perioden har också en tidsplan för en kommande utvärdering av förmånssystemet fastställts. Förmånsreformen kommer bl.a. att omfatta pensions- och sjukförsäkringssystemen.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk IBRD ger lån till den offentliga sektorn i medelinkomstländer och i kreditvärdiga låginkomstländer. Lån ges antingen genom budgetstöd eller som projektstöd till specifika sektorer. I samband med budgetstöd ställs krav på både reformering av institutioner och på den ekonomiska politiken. Kraven syftar t.ex. till att stärka myndigheternas finansiella styrning och utveckla sociala skyddsnet. Lån till specifika sektorer innefattar t.ex. utbildning, hälsa och landsbygdsutveckling. Lån från IBRD ges med förmånliga villkor som ligger under lånekostnaderna på kapitalmarknaden, med löptider på upp till 30 år. Lånen finansieras huvudsakligen genom upplåning på de internationella kapitalmarknaderna, men även genom avkastning på det ägarkapital som har betalats in av medlemsländerna, bankens egna investeringar på marknaden och ränteinkomsterna från låneverksamheten.

IDA ger räntefria lån, eller rena gåvor, till de allra fattigaste utvecklingsländerna. Lånen har normalt en löptid på 20–40 år. IDA fokuserar primärt på den offentliga sektorn och huvudsakligen på ämnesområdena hälsa, utbildning och infrastruktur. Finansieringen av IDA sker främst genom kapitalpåfyllnader av bistånd från medlemsländerna och resursöverföringar från delar av vinsten från IBRD och IFC.

IFC tillhandahåller finansiering och teknisk assistans till framför allt den privata sektorn. Stöd ges genom ägarkapitalinvesteringar, lån (normalt med en löptid på 7–11 år) och garantier på marknadsmässiga villkor. Syftet är att erbjuda finansiering till företag i regioner som inte har tillgång till fungerande kapitalmarknader. Utöver egen finansiering mobiliserar IFC:s verksamhet även kapital från andra investerare. IFC:s verksamhet är vinstdrivande och finansieras genom medlemsländernas ägarkapital.

Resultatramverk Världsbanken har utvecklat ett övergripande resultatramverk för sin verksamhet. Ramverket ska stödja bankens ledning i det interna arbetet och i dess dialog med styrelsen avseende verksamhetsplanering och budgetbeslut. Baserat på ramverket ska en årlig resultatrapport sammanställas. Ramverket följer framsteg på fyra nivåer: utvecklingsresultat i länderna, resultat och effekter av Världsbankens verksamhet i klientländerna, operationell effektivitet samt organisatorisk effektivitet och interna reformer.

IFC:s resultatramverk utvärderar både investeringar och teknisk assistans från institutionen. Det utvärderar IFC:s resultatuppfyllnad i projektcykelns alla steg, vilket gör det möjligt att följa resultaten redan medan projektet genomförs. IFC har också ett övergripande resultatramverk som med ett antal indikatorer mäter verksamhetens resultat.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	IBRD: 1 451,9 miljarder kronor, varav 87,3 miljarder kronor i inbetalt kapital. IFC: 15,6 miljarder kronor inbetalt kapital. IDA: 59,3 miljarder kronor i totala givarbidrag.
Utlåning som godkändes under 2013	<u>Godkända lån och bidrag (totalt):</u> 205,1 miljarder kronor för IBRD och IDA samt 161,2 miljarder kronor för IFC <u>Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag (IBRD):</u> 99,2 miljarder kronor <u>Biståndssubventionerade lån och bidrag (IDA):</u> 105,9 miljarder kronor

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel	<u>Inbetalt kapital:</u> 811,2 miljoner kronor i IBRD och 174,7 miljoner kronor i IFC <u>Garantikapital:</u> 12,5 miljarder kronor <u>Svensk röst- och ägarandel:</u> Sveriges kapitalandel är 0,92 procent i IBRD, 2,96 procent i IDA och 1,12 procent i IFC. Sveriges röstandel är 0,90 procent i IBRD, 1,91 procent i IDA och 1,09 procent i IFC.
Svenskt bidrag till institutionen under 2013	<u>Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet:</u> 47,3 miljoner kronor. Sverige deltar i 2010 års kapitalhöjning i IBRD, vilket innebär inbetalningar av 246,6 miljoner kronor 2012–2016. Av dessa har 94,9 miljoner betalats in 2012 och 2013. <u>Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet:</u> 2,3 miljarder kronor (inkluderar IDA:s deltagande i det multilaterala skuldavskrivningsinitiativet) <u>Bidrag till multi-bi-insatser:</u> 1,2 miljarder kronor
Sveriges valkrets	Danmark, Estland, Finland, Island, Lettland, Litauen och Norge
Svenskar i institutionen	43 i Världsbanken och 9 i IFC
Sveriges andel av institutionens upphandlingar 2013	0,25 procent i Världsbanken. IFC gör inga upphandlingar av kontrakt.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 6 mars 2014

Närvarande: statsrådet Björklund, ordförande, och statsråden Ask, Larsson, Erlandsson, Hägglund, Björling, Ohlsson, Norman, Attefall, Engström, Kristersson, Elmsäter-Svärd, Ullenhag, Hatt, Arnholm, Svantesson

Föredragande: statsrådet Norman

Regeringen beslutar skrivelse 2013/14:139 Redovisning av verksamheten i Internationella valutafonden, Världsbanken samt de regionala utvecklings- och investeringsbankerna 2012 och 2013.